

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 7. prosince 2011 (12.12)
(OR. en)**

16972/11

**Interinstitucionální spis:
2011/0359 (COD)**

**DRS 122
CODEC 2040**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	5. prosince 2011
Č. dok. Komise:	KOM(2011) 779 v konečném znění
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu

Delegace nalezou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2011) 779 v konečném znění

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 30.11.2011
KOM(2011) 779 v konečném znění

2011/0359 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu

(Text s významem pro EHP)

{SEK(2011) 1384 v konečném znění}

{SEK(2011) 1385 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Opatření přijatá v Evropě i jinde ve světě v přímé souvislosti s následky finanční krize se soustředila především na naléhavou potřebu stabilizovat finanční systém. Zatímco role bank, hedgeových fondů, ratingových agentur, dohledu či centrálních bank je často zpochybňována a byla při mnoha příležitostech podrobena hloubkové analýze, jen malá pozornost se věnuje nebo dokonce žádná pozornost se nevěnuje roli, kterou v krizi sehráli auditoři, respektive roli, kterou v ní sehrát měli. Vzhledem k tomu, že mnoho bank v letech 2007 až 2009 odhalilo obrovské ztráty v rozvahových i mimorozvahových pozicích, mnozí občané a investoři nechápou, jak mohli auditoři v uvedeném období vystavovat svým klientům (a zejména bankám) kladné zprávy auditora.

Je důležité uvést, že v krizi, v níž bylo v období od října 2008 do října 2009 věnováno na podporu bank 4 588,9 miliard EUR z peněz daňových poplatníků a v níž tato pomoc představovala 39 % HDP EU 27 za rok 2009¹, je nutné vylepšit všechny součásti finančního systému.

Klíčem k obnovení obecné důvěry a důvěryhodnosti trhu je důkladný audit. Ten přispívá k ochraně investorů tím, že jim zajišťuje snadno přístupné, cenově dostupné a důvěryhodné informace o účetních závěrkách společností. Potenciálně rovněž snižuje kapitálové náklady pro samotné společnosti podléhající auditu, neboť zajišťuje větší transparentnost a spolehlivost účetních závěrek.

Je rovněž důležité zdůraznit, že auditoři jsou zákonem pověřeni k provádění povinných auditů účetních závěrek obchodních společností s omezeným ručením společníků a/nebo společností, které jsou držiteli oprávnění poskytovat služby ve finančním sektoru. Svěření této povinnosti je reakcí na naplnění společenské úlohy nabídnout výrok o pravdivosti a věrnosti účetních závěrek takových společností.

EU svými pravidly částečně reguluje povinné audity od roku 1984, kdy směrnicí (směrnice 1984/253/EHS) harmonizovala proces schvalování auditorů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/43/ES ze 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (dále jen směrnice 2006/43/ES) byla přijata v roce 2006 a působnost dřívější směrnice podstatným způsobem rozšířila.

Finanční krize poukázala na slabiny povinných auditů, zejména u subjektů veřejného zájmu (SVZ), tedy subjektů, u nichž existuje značný veřejný zájem z důvodu oboru, v němž podnikají, jejich velikosti či počtu zaměstnanců anebo proto, že v důsledku jejich postavení je

¹ Vysokou výši podpory schválené v těchto programech je možné vysvětlit tím, že některé členské státy přijaly systémy paušální záruky vztahující se na veškeré dluhy jejich bank. Členské státy se spoléhaly především na záruční opatření. Byla schválena rekapitalizační opatření ve výši 546,08 mld. EUR (4,5 % HDP), z čehož členské státy v roce 2009 skutečně využily zhruba 141,5 mld. EUR. V období od října 2008 do října 2010 Komise schválila opatření pro boj s finanční krizí v oblasti státní podpory ve 22 členských státech, tedy ve všech členských státech s výjimkou Bulharska, České republiky, Estonska, Malty a Rumunska.

u nich široký okruh zainteresovaných osob. Tímto návrhem se proto stanoví podmínky pro provádění povinného auditu účetních závěrek SVZ.

2. VÝSLEDKY KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Komise prováděla konzultace od 13. října do 8. prosince 2010².

Celkem bylo odevzdáno téměř 700 odpovědí různých zúčastněných stran, včetně zástupců auditorů, dohledu a investorů, příslušníků akademické obce, zástupců společností, vládních úřadů, profesních orgánů i fyzických osob.

Konzultace ukázaly jak chuť ke změně, tak odolnost vůči ní; nejvíce se proti změnám staví zúčastněné strany, které jsou v současné době dobře zavedené. Na druhou stranu menší a střední auditoři a investoři došli k závěru, že nedávná finanční krize poukázala na závažné nedostatky. Souhrn odevzdaných odpovědí veřejnosti najdete na:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/summary_responses_en.pdf

Další výměnu názorů umožnila konference na vysoké úrovni o auditu, kterou uspořádala Komise dne 10. února 2011³.

Evropský parlament přijal dne 13. září 2011 na toto téma zprávu z vlastní iniciativy, a to v reakci na zelenou knihu Komise. Naléhavě žádá Komisi, aby zajistila větší transparentnost a konkurenci na trhu auditu.⁴ Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) přijal podobnou zprávu dne 16. června 2011.⁵

Na problematiku byly členské státy upozorněny také na schůzce Výboru pro finanční služby dne 16. května 2011 a na schůzce Výboru pro právní úpravy auditu dne 24. června 2011.

V souladu se zásadami „lepší regulace“ identifikuje posouzení dopadů různé problémové oblasti, v nichž mohou být nezbytné regulační zásahy:

- Existuje mezera v očekávání mezi tím, co zúčastněné strany od auditu očekávají a co auditoři skutečně dělají.
- Není zajištěna ani není prokazatelná nezávislost, a to v důsledku situace, kdy se audit stal v podstatě jednou z mnoha komerčních služeb. Skutečnost, že se auditorské služby pravidelně nezadávají formou výběrového řízení a auditorské společnosti se pravidelně neobměňují, sebrala auditu jeho hlavní ethos: profesní skepticismus.
- Koncentrace trhu a nemožnost volby: trh je tak polarizovaný, že jsou vzácné případy, kdy auditorem SVZ není jedna ze společností z „velké čtyřky“. Ve většině členských států provádějí společnosti velké čtyřky audit u více než 85 % velkých obchodních společností kótovaných na burze.

² Evropská komise, *Zelená kniha Politika v oblasti auditu: poučení z krize*, KOM (2010)561, 13.10.2010.

³ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/conferenc_20110209_en.htm

⁴ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2011/2037>

⁵ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.15880>

Výsledkem posouzení dopadů byly následující preferované možnosti politiky:

- Měl by být vyjasněn a stanoven rozsah povinného auditu a auditoři by měli uživatelům, auditovaným osobám, výborům pro audit a orgánům dohledu poskytovat lepší informace.
- Zákaz poskytování neauditorských služeb auditovaným subjektům a dokonce zákaz poskytování neauditorských služeb obecně by efektivním způsobem řešil potřebu posílit nezávislost a profesní skepticismus. Přísnější pravidla v procesu jmenování auditorů a zavádění povinného střídání auditorských společností by navíc přispěla k vyšší kvalitě auditů.
- Aby byla možná objektivní volba poskytovatele auditu, měla by být zakázána smluvní ustanovení, která omezují volbu auditorských společností, měla by být zvýšena transparentnost kvality auditu a auditorských společností a měla by být zavedena certifikace kvality auditu.
- Aby se rozšířila volba mezi poskytovateli auditu, měla by být zrušena omezení související s vlastnictvím.
- Měly by být posíleny vnitrostátní orgány dohledu nad auditem a iniciována celoevropská spolupráce v rámci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA).

Zprávu o posouzení dopadů k tomuto návrhu najdete na:

http://ec.europa.eu/internal_market/auditing/index_en.htm

3. PŘÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Platná Směrnice č. 2006/43/ES vychází z článku 50 SFEU. Požadavky související s provozovny (např. požadavky na schválení / registraci auditorů) a jejich změny jsou nadále v působnosti Směrnice⁶.

Jednotlivé další požadavky týkající se provádění povinného auditu SVZ se stanoví v tomto nařízení na základě článku 114 SFEU.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Pravidla EU doposud dávala členským státům značnou volnost a členské státy se zase do velké míry spoléhaly na samoregulaci profese. Krize ukázala, že samoregulace nebude do budoucna postačovat. Problémy, na které poukázalo posouzení dopadů, navíc nelze vyřešit na národní úrovni, neboť by vznikly závažné rozdíly v právním rámci, a to by podstatným způsobem podkopávalo jednotný trh.

⁶ Viz sekce 4.3 důvodové zprávy k návrhu dodatku ke směrnici 2006/43/ES, který obsahuje podrobnější informace o rozsahu jednotlivých návrhů.

Vzhledem k propojenosti trhů cenných papírů a účastníků finančních operací by měly být audity v celé Unii prováděny v určitém harmonizovaném rámci. Je nezbytné, aby role a nezávislost auditorů a struktura trhu byla řešena na úrovni Unie, neboť SVZ v Evropě často provozují přeshraniční činnost. Stojí za to poznamenat, že na unijní úrovni již byla přijata legislativa upravující ochranu investorů i finanční instituce.

Zavedením koordinovaného přístupu na úrovni Unie doplněného o mezinárodní podporu by se rovněž snížilo riziko regulatorní arbitráže.

Návrh je v souladu s principem proporcionality a nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaných cílů.

3.3. Podrobné vysvětlení návrhu

Články 39 až 43 směrnice 2006/43/ES již upravují některé požadavky vztahující se na povinný audit SVZ. Tyto požadavky již nebudou obsaženy ve směrnici, ale budou integrovány (a dále rozvíjeny) v tomto nařízení.

Nařízení je vhodným a přiměřeným právním nástrojem, který zaručí vysokou kvalitu auditů SVZ. Přímá použitelnost nařízení nabízí větší právní jistotu. Předpis by také nabyl účinnosti v celé Unii ke stejnému datu, čímž by se předešlo problémům s jeho pozdním provedením v jednotlivých členských státech⁷. Nařízení rovněž zajišťuje nejvyšší míru harmonizace: povinné audity by byly prováděny ve všech členských státech v podstatě podle stejných pravidel.

3.3.1. Hlava I (Předmět, působnost a definice)

Nařízení se vztahuje na auditory, kteří provádějí povinný audit SVZ a na auditované SVZ, např. stanoví pravidla pro výbory pro audit, které jsou SVZ povinny mít.

Pro účely nařízení platí definice vztahující se na nové znění směrnice 2006/43/ES. S vývojem finančního sektoru vznikají v unijním právu nové kategorie finančních institucí a je proto vhodné, aby definice SVZ zahrnovala také investiční společnosti, platební instituce, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), instituce elektronických peněz a alternativní investiční fondy.

3.3.2. Hlava II (Podmínky pro provádění povinného auditu subjektů veřejného zájmu)

Kapitola I (Nezávislost a předcházení střetu zájmů)

Auditor by měl stanovit dostatečná pravidla a postupy tak, aby zajistil dodržení povinností stanovených v nařízení týkajícím se nezávislosti, vnitřních systémů kontroly kvality a dohledu nad zaměstnanci.

Bývalým auditorům, hlavním auditorským partnerům či jejich zaměstnancům se nedovoluje přijímat klíčové manažerské pozice v auditovaných společnostech, stát se členem výboru pro audit auditovaného subjektu, stát se bez výkonných pravomocí členem správního orgánu nebo členem dozorčího orgánu auditovaného subjektu po dobu dvou let po ukončení auditorské zakázky.

⁷ Za podmínek přiměřených přechodných ujednání, pokud je to relevantní.

Odměny za poskytnutí služeb souvisejících s finančním auditem auditovanému subjektu by měly být omezeny na 10 % odměny, kterou tento subjekt za audit hradí. Navíc by měla být přijata příslušná ochranná opatření pro případy, kdy celková odměna za auditorské služby a služby související s finančním auditem přijatá auditorem od SVZ představuje podstatné procento jeho celkových odměn.

Statutárním auditorům, auditorským společnostem nebo členům sítě auditorské společnosti nebude ve všech případech dovoleno poskytovat některé neauditorské služby, které jsou v zásadě neslučitelné s nezávislou funkcí auditu ve veřejném zájmu subjektům, u nichž audit provádějí, zatímco u ostatních neauditorských služeb, jež nejsou v zásadě neslučitelné s auditorskými službami, bude výbor pro audit nebo příslušný orgán zmocněn posoudit v závislosti na konkrétních okolnostech, zda je lze auditovanému subjektu poskytovat. Mohou však poskytovat související služby finančního auditu. Komise je oprávněna upravit seznam autorizovaných služeb a zakázaných služeb v souladu s podmínkami stanovenými v hlavě VI. Velké auditorské společnosti by také měly zaměřovat svou odbornou činnost na provádění zákonných auditů a nemělo by být dovoleno, aby poskytovaly neauditorské služby.

Před přijetím zakázky či pokračováním v ní by měl auditor zhodnotit všechny potenciální hrozby jeho nezávislosti a potvrdit svou nezávislost výboru pro audit.

Kapitola II (Důvěrnost a profesní mlčenlivost)

Auditoři by se neměli odvolávat na profesní mlčenlivost za účelem vyhnout se použití ustanovení tohoto návrhu.

Článek 13 zaručuje možnost výměny nezbytných informací během auditu. Tato pravidla by však neumožnila auditorovi spolupracovat s orgány třetích zemí mimo kanály pro spolupráci, které předpokládá kapitola XI směrnice 2006/43/ES.

Kapitola III (Provádění povinného auditu)

Nařízení stanoví, že by auditor měl přijmout nezbytná opatření pro to, aby zformuloval výrok o tom, zda účetní závěrka podává pravdivý a věrný obraz a zda byla sestavena v souladu s příslušným rámcem pro účetní výkaznictví. Neobsahuje ujištění o budoucí životaschopnosti kontrolovaného subjektu ani o účinnosti či efektivitě, s níž vedení subjektu nebo jeho správní orgán vedly nebo vedou jeho záležitosti. Toto vyloučení by však nemělo podkopávat kroky, které auditor musí podniknout, má-li audit provést řádně, ani jakékoliv požadavky na vykazování.

Posiluje se profesní skepticismus. Auditor by měl vždy sledovat, zda se neobjeví možnost významné nesprávnosti v důsledku chyby nebo podvodu, a to bez ohledu na své předchozí zkušenosti se subjektem.

Stanoví se základní požadavky na provádění povinného auditu. Auditorská společnost by měla jmenovat nejméně hlavního partnera pro audit, který by se měl aktivně podílet na provádění povinného auditu. Na audit by také měly být vyhrazeny dostatečné prostředky. Měly by se rovněž vést záznamy o klientském účtu a měl by být založen auditorský spis. Auditor by se rovněž měl ujistit, že dochází ke správnému použití všech organizačních požadavků.

Pokud dojde k události, která má nebo by mohla mít závažné důsledky pro integritu povinného auditu, měl by auditor přijmout přiměřená opatření s cílem omezit následky události a předejít jejímu opakování.

V případě auditu konsolidované účetní závěrky, kdy auditor skupiny není schopen zdokumentovat auditorskou práci provedenou auditorem (auditory) ze třetí země, musí auditor přijmout příslušná opatření, včetně dalších auditorských úkonů, a informovat příslušné orgány.

Auditor nebo auditorská společnost by měli provádět svou vlastní vnitřní kontrolu zajištění kvality, a to před předložením zprávy auditora. Za kontrolu by měl odpovídat auditor, který se nepodílel na povinném auditu, jehož se interní kontrola zajištění kvality týká.

Kapitola IV (Zpráva auditora)

Rozšiřuje se obsah zprávy auditora, která se zveřejňuje; zpráva vysvětluje použitou metodiku, zejména jaká část rozvahy byla ověřována přímo a jaká část formou systémové kontroly a kontroly shody, míru významnosti uplatněnou při provádění auditu, hlavní oblasti, v nichž existuje riziko významných nesprávností účetní závěrky, zda bylo účelem povinného auditu zjišťovat podvody a v případě výroku s výhradou, záporného výroku nebo odmítnutí výroku také zdůvodnění tohoto rozhodnutí. Zpráva by rovněž měla vysvětlovat odchylky od váhy kontroly věcné správnosti a kontroly shody v porovnání s předešlým rokem.

Auditor je rovněž povinen vypracovat delší a podrobnější zprávu pro výbor pro audit. V této zprávě by se předkládaly podrobnější informace o provedeném auditu a o situaci podniku jako takového (např. kontinuita podnikání) a zjištění auditora spolu s nezbytným vysvětlením. Touto dodatečnou zprávou by se rovněž provedené auditorské úkony předkládaly (a ospravedlňovaly) výboru pro audit. Tato delší zpráva by se předkládala výboru pro audit a vedení auditovaného subjektu, avšak nikoliv veřejnosti (vzhledem k tomu, že obsahuje obchodní tajemství a potenciálně cenově citlivé informace). Na vyžádání by však měl auditor tuto zprávu předložit příslušnému orgánu.

Většina směrnic o finančních službách stanoví oznamovací povinnost auditora vůči příslušným orgánům dohledu nad SVZ v případě skutečností či rozhodování týkajícího se SVZ. Tato povinnost se nyní rozšiřuje na všechny SVZ. Příslušné orgány dohledu nad úvěrovými institucemi a pojišťovny by také měly navázat pravidelný dialog s auditory.

Kapitola V (Zpráva o transparentnosti vystavovaná statutárním auditorem a auditorskou společností a vedení záznamů)

Auditoři budou povinni sdělovat finanční informace, zejména uvádět svůj celkový obrat rozdělený podle odměn za audity uhrazené SVZ, odměn za audity uhrazené jinými subjekty a odměn za ostatní služby. Měli by být rovněž povinni sdělovat finanční informace na úrovni sítě, do níž patří.

Zprávy auditorů SVZ o transparentnosti, by měl doplňovat výkaz o správě a řízení společnosti. Další dodatečné informace o odměnách za audity by se měly předkládat příslušným orgánům s cílem umožnit jim výkon dohledu.

Auditor by si měl některé doklady a informace archivovat po dobu pěti let.

3.3.3. *Hlava III (Jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti subjekty veřejného zájmu)*

Aby byla posílena nezávislost a způsobilost výboru pro audit, jeho členové by neměli zastávat výkonné pozice a alespoň jeden člen by měl mít zkušenosti a znalosti z oblasti auditu a jiný z oblasti účetnictví a/nebo auditu.

Návrh na jmenování auditora schůzi akcionářů by měl vycházet z doporučení výboru pro audit. Doporučení by mělo vždy obsahovat odůvodnění navrhovaného rozhodnutí. Pokud se netýká prodloužení auditorské zakázky, mělo by doporučení obsahovat nejméně dvě možnosti (s vyloučením stávajícího auditora) a výbor pro audit by měl vyjádřit a řádně zdůvodnit, které z nich dává přednost. Doporučení by měl výbor pro audit vydávat po ukončení řádného výběrového řízení. V případě úvěrové instituce nebo pojišťovny by měl výbor pro audit svá doporučení předkládat orgánu obezřetnostního dohledu, který by měl mít právo vetovat navrhovanou volbu.

Měla by být zakázána smluvní ujednání se třetími stranami omezující volbu auditora auditovaným subjektem.

S cílem vyřešit rizika plynoucí ze spřízněnosti, která vznikají v případech, kdy auditované podniky často opakovaně jmenují po několik desetiletí stejnou auditorskou společnost, zavádí nařízení povinnou obměnu auditorské společnosti po nanejvýš 6 letech, což lze za určitých výjimečných okolností, prodloužit na 8 let. Pokud subjekt veřejného zájmu jmenoval dva nebo více statutární auditory nebo auditorské společnosti, bude maximální doba trvání zakázek 9 let; výjimečně lze tuto dobu trvání prodloužit na 12 let. Stanoví také období „přestávky“, po jejímž uplynutí je auditorská společnost znovu oprávněna provádět audit stejného subjektu. Aby byl zaručen hladký přechod, je bývalý auditor povinen předložit nastupujícímu auditorovi předávací spis s příslušnými informacemi.

Výbor pro audit, jeden nebo více akcionářů, příslušný orgán a příslušný orgán dohledu nad SVZ jsou oprávněni podat u vnitrostátního soudu návrh na odvolání auditora, pokud k tomu existuje pádný důvod.

3.3.4. *Hlava IV (Dohled nad činností auditorů a auditorských společností provádějících povinný audit subjektů veřejného zájmu)*

Kapitola I (Příslušné orgány)

Jednotlivé členské státy by měly určit příslušný orgán odpovědný za dohled nad auditory a auditorskými společnostmi, které provádějí audit SVZ. Tyto orgány by měly mít vhodné zaměstnance a měly by být nezávislé na auditorech. Na pracovníky příslušných orgánů se vztahuje závazek profesní mlčenlivosti.

Příslušné orgány by měly být vybaveny veškerými dohledovými a vyšetřovacími pravomocemi, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkce, neměly by však zasahovat do obsahu práce auditora.

Příslušné orgány by měly spolupracovat na vnitrostátní úrovni s orgánem odpovědným za schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností (směrnice 2006/43/ES) a s dalšími orgány dohledu nad SVZ, např. orgánem bankovního dohledu či dohledu nad pojišťovnami.

Kapitola II (Zajištění kvality, vyšetřování, sledování trhu, nouzové plánování a transparentnost příslušných orgánů)

K úkolům příslušných orgánů patří:

- provádět kontrolu zajištění kvality prováděných povinných auditů. Tato kontrola by měla odpovídat rozsahu a míře činnosti hodnoceného auditora;
- provádět šetření s cílem zjistit neadekvátní povinné audity SVZ, napravit je a zabránit jim;
- sledovat vývoj na trhu poskytování služeb povinných auditů pro SVZ;
- pravidelně sledovat možné hrozby pro kontinuitu podnikání velkých auditorských společností, včetně rizik, která vznikají z důvodu vysoké koncentrace a uplatňování požadavku, aby velké auditorské společnosti zaváděly nouzové plány, které tyto hrozby budou řešit;
- transparentnost ve vztahu k jejich činnosti, mimo jiné zveřejňování jednotlivých zpráv z kontrol zajištění kvality.

Kapitola III (Spolupráce příslušných orgánů a vztahy s evropskými orgány dohledu)

Toto nařízení požaduje, aby v rámci ESMA docházelo k celoevropské spolupráci příslušných orgánů. ESMA by tak převzala stávající mechanismus celoevropské spolupráce pod záštitou Evropské skupiny orgánů pro dohled nad auditory (EGA OB), expertní skupiny, které předsedá Evropská komise. ESMA již působí v oblasti auditů (a účetnictví) SVZ a právní rámec předpokládá spolupráci ESMA, Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) a Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) v rámci jejich společného výboru v oblasti auditů. ESMA je povinna vytvořit stálý vnitřní výbor, který by se měl skládat nejméně ze zástupců vnitrostátních příslušných orgánů.

ESMA by měla vydat pokyny k několika záležitostem: například k obsahu a předkládání zprávy auditora a dalších zpráv určených výboru pro audit, k dohledové činnosti výboru pro audit či provádění kontrol zajištění kvality.

Zavádí se „dobrovolná“ panevropská certifikace kvality auditu s cílem zvýšit viditelnost, uznání a pověst všech auditorských společností, které jsou schopny provádět vysoce kvalitní audity SVZ. ESMA by měla zveřejnit požadavky na získání osvědčení a případné důsledky v oblasti administrativy a poplatků. Příslušné vnitrostátní orgány by se měly podílet na posuzování žádostí o osvědčení. Ve věci šetření a kontrol na místě by příslušné orgány měly informovat příslušný orgán jiného členského státu, dojdou-li k závěru, že dochází nebo došlo k činnosti, která je v rozporu s ustanoveními nařízení. Oprávněný orgán členského státu může rovněž příslušný orgán jiného členského státu požádat o provedení šetření na jeho území.

ESMA může rovněž zakládat kolegia příslušných orgánů na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů s cílem usnadnit výkon některých úkonů.

Kapitola IV (Spolupráce s auditory ze třetích zemí a s mezinárodními organizacemi a orgány)

Příslušné orgány a ESMA jsou oprávněny uzavírat smlouvy o spolupráci při výměně informací s příslušnými orgány třetích zemí pouze v případě, že se na sdělované informace vztahuje záruka profesní mlčenlivosti a pokud jsou dodržena pravidla pro ochranu údajů.

3.3.5. *Hlava V (Opatření a sankce při výkonu dohledu)*

S cílem podpořit dodržování požadavků tohoto nařízení a v souladu se Sdělením Komise z 9. prosince 2010 pod názvem „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“⁸ se rozšiřují pravomoci příslušných orgánů přijímat při výkonu dohledu opatření a ukládat sankce. Předpokládají se správní peněžité sankce ukládané auditorům a SVZ v případě zjištěného porušení. Orgány by měly jasně stanovit, jaké sankce a opatření uplatňují.

3.3.6. *Hlava VI (Podávání zpráv a přechodná a závěrečná ustanovení)*

Zavádí se přechodný režim vstupu v platnost povinnosti střídat auditorské společnosti, povinnosti organizovat výběrové řízení na výběr auditorské společnosti a zakládání auditorských společností, které poskytují výhradně auditorské služby.

3.3.7. *Regulační technické normy a dodržení článku 290 SFEU*

Aby byl zohledněn vývoj v oblasti auditů a na trhu s auditorskými službami, žádá se, aby ESMA předkládala Komisi regulační technické normy za účelem specifikace technických požadavků na obsah předávacího spisu, který by měl obdržet nový auditor, a za účelem zavedení evropského osvědčení kvality pro auditory, kteří provádějí zákonný audit SVZ. Komise je oprávněna tyto technické normy přijímat jako akty v přenesené pravomoci.

Dne 23. září 2009 přijala Komise návrhy nařízení zakládající EBA (Evropský orgán pro bankovníctví), EIOPA (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a ESMA (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)⁹. V této souvislosti Komise odvolává svá prohlášení k článkům 290 a 291 SFEU, která učinila při přijímání nařízení, jímž se zakládají evropské orgány dohledu, podle něhož: „Pokud jde o proces přijímání regulačních norem, zdůrazňuje Komise jedinečný charakter odvětví finančních služeb, který vyplývá z Lamfalussyho struktury a který je výslovně uznán v prohlášení 39 ke SFEU. Komise má však vážné pochybnosti o tom, zda omezení její úlohy při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření jsou v souladu s články 290 a 291 SFEU.“

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh Komise nemá žádný přímý ani nepřímý dopad na rozpočet Evropské unie. Zejména úkoly, které by byly svěřeny orgánům dohledu EU, jak uvádí návrh, by nevyžadovaly žádné další financování ze strany EU.

⁸ KOM(2010) 716 v konečném znění.

⁹ KOM(2009) 501 v konečném znění, KOM(2009) 502 v konečném znění, KOM (2009) 503 v konečném znění.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁰,po konzultaci s Evropským inspektorem ochrany údajů¹¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zákon pověřuje statutární auditory a auditorské společnosti k provádění povinných auditů subjektů veřejného zájmu s cílem posílit míru důvěry veřejnosti v roční a konsolidované účetní závěrky těchto subjektů. Aspekt veřejného zájmu ve vztahu k povinnému auditu znamená, že se na kvalitu práce statutárního auditora spoléhá široká skupina osob a institucí. Kvalitní audit přispívá k řádnému fungování trhů, neboť podporuje integritu a efektivitu účetních závěrek. Auditóři tedy plní zvláště významnou společenskou úlohu.
- (2) Právní předpisy Evropské unie požadují, aby účetní závěrky, zahrnující roční účetní závěrku nebo konsolidovanou účetní závěrku, úvěrových institucí, pojišťoven, emitentů cenných papírů přijatých k obchodování na regulovaném trhu, platebních institucí, SKIPCP, institucí elektronických peněz a alternativních investičních fondů, byly auditovány jednou nebo více osobami oprávněnými provádět takový audit v souladu s právem Evropské unie, a to konkrétně s: článkem 1 odst. 1 směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí¹², článkem 1 odst. 1 směrnice

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

¹¹ Datum vydání stanoviska evropského inspektora ochrany údajů (EDPS)

¹² Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven¹³, článkem 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na transparentnost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES¹⁴, článkem 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES¹⁵, článkem 73 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)¹⁶, článkem 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES¹⁷ a článkem 22 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010¹⁸. Rovněž článek 4 odst. 1 bod 1) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS¹⁹ požaduje, aby roční účetní závěrky investičních společností byly auditovány v případě, že se na ně nevztahuje Čtvrtá Směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, o ročních účetních závěrkách některých forem společností²⁰ nebo Sedmá Směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách²¹.

- (3) Podmínky pro schválení osob odpovědných za provedení povinného auditu a minimální požadavky pro provedení takového povinného auditu stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS²².
- (4) Během nedávné finanční krize mnoho bank odhalilo obrovské ztráty z let 2007 až 2009 v rozvahových i mimorozvahových pozicích. To vedlo nejen k otázce, jak mohli auditoři svým klientům za uvedené období vydávat zprávy auditora bez výhrad, ale také k pochybnostem o vhodnosti a dostatečnosti stávajícího legislativního rámce. Komise vydala dne 13. října 2010 Zelenou knihu Politika v oblasti auditu: poučení z krize²³, která dala podnět k široké veřejné konzultaci v obecném kontextu regulační reformy finančního trhu o roli a rozsahu auditu a o tom, jak lze posílit funkci auditu

¹³ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7.

¹⁴ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

¹⁵ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.

¹⁷ Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

¹⁸ Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

¹⁹ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

²⁰ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

²¹ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

²² Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

²³ KOM(2010)561 v konečném znění.

s cílem zvýšit finanční stabilitu. Z veřejné konzultace vyplynulo, že pravidla směrnice 2006/43/ES o provádění povinných auditů ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu by mohla být podstatným způsobem vylepšena. Evropský parlament vydal dne 13. září 2011 k Zelené knize zprávu z vlastní iniciativy. Zprávu k Zelené knize přijal také Evropský hospodářský a sociální výbor, a to dne 16. června 2011.

- (5) Je důležité stanovit podrobná pravidla s cílem zajistit, aby povinné audity subjektů veřejného zájmu byly dostatečně kvalitní a aby je prováděl statutární auditor nebo auditorská společnost podléhající přísným požadavkům. Společný regulační přístup by měl podpořit integritu, nezávislost, objektivitu, odpovědnost, transparentnost a spolehlivost statutárních auditorů a auditorských společností, které provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, což přispěje ke kvalitě povinných auditů v Evropské unii, a tím i k hladšímu fungování vnitřního trhu a k dosažení vyšší úrovně ochrany spotřebitelů a investorů. Vytvořením samostatného aktu pro subjekty veřejného zájmu by se rovněž zajistila konzistentní harmonizace a jednotné použití, což by přispělo k efektivnějšímu fungování vnitřního trhu.
- (6) Finanční sektor se vyvíjí a právo Unie vytváří nové kategorie finančních institucí. Význam nových subjektů a činností mimo obvyklý bankovní systém roste a s ním i jejich vliv na finanční stabilitu. Je proto vhodné, aby definice subjektu veřejného zájmu zahrnovala i ostatní finanční instituce a subjekty, například investiční společnosti, platební instituce, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), instituce elektronických peněz a alternativní investiční fondy.
- (7) Audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek má sloužit jako zákonná pojistka pro investory, věřitele a obchodní partnery, kteří mají určitý zájem nebo obchodní podíl v subjektu veřejného zájmu. Statutární auditoři a auditorské společnosti by proto měli být při výkonu povinného auditu těchto subjektů naprosto nezávislí a měli by se vyhnout střetu zájmů. Při rozhodování o nezávislosti auditorů a auditorských společností se vezme v úvahu koncept sítě, v níž auditoři a společnosti působí.
- (8) Dostatečná vnitřní organizace statutárních auditorů a auditorských společností by měla pomoci předcházet ohrožení jejich nezávislosti. Vlastníci či akcionáři auditorské společnosti a její manažeři by proto neměli zasahovat do výkonu povinného auditu způsobem ohrožujícím nezávislost a objektivnost statutárního auditora, který za auditorskou společnost povinný audit provádí. Statutární auditoři a auditorské společnosti by si rovněž měli zavést vhodnou vnitřní politiku a postupy ve vztahu k zaměstnancům a dalším osobám, které se v jejich organizaci na povinném auditu podílejí, a zajistit tak splnění svých zákonných povinností. Tato politika a postupy by se zejména měly snažit předcházet případnému ohrožení jejich nezávislosti a řešit je a měly by zajistit kvalitu, integritu a důkladnost povinného auditu. Tato politika a postupy by měly odpovídat rozsahu a složitosti podniku statutárního auditora či auditorské společnosti.
- (9) Auditoři, auditorské společnosti a jejich zaměstnanci by se měli zdržet zejména provádění povinných auditů u subjektů, v nichž mají obchodní podíl nebo finanční zájem, jakož i obchodování s finančními nástroji emitovanými, zaručenými či jinak podporovanými auditovaným subjektem s výjimkou podílů v diverzifikovaných systémech kolektivního investování. Statutární auditor nebo auditorská společnost by

se neměli zapojovat do procesů interního rozhodování auditovaného subjektu. Statutární auditoři a jejich zaměstnanci by neměli mít možnost přijímat povinnosti v auditovaném subjektu na úrovni managementu nebo představenstva po určitéu přiměřenou dobu od skončení auditorské zakázky.

- (10) Nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti může ohrozit i výše odměny přijaté od auditovaného subjektu a její struktura. Je proto nezbytné zajistit, aby odměna za audit nezávisela na určité události a aby v případě, kdy je odměna od jednoho klienta značná, byl zaveden konkrétní proces, který zajistí kvalitu auditu. Pokud je závislost na jediném klientovi příliš vysoká, měl by se statutární auditor nebo auditorská společnost výkonu uvedeného povinného auditu zdržet.
- (11) Poskytování služeb mimo povinné audity auditovaným subjektům ze strany statutárních auditorů, auditorských společností nebo členů jejich sítí může ohrozit jejich nezávislost. Je proto vhodné požadovat, aby statutární auditor, auditorské společnosti a členové jejich sítí neposkytovali auditovaným subjektům neauditorské služby. Poskytování neauditorských služeb auditorskou společností obchodní společnosti by této auditorské společnosti bránilo provést povinný audit společnosti a snížil by se tak počet auditorských společností schopných povinný audit poskytnout, zejména pokud jde o audit velkých subjektů veřejného zájmu, u nichž je trh koncentrovaný. Proto je v zájmu zajištění alespoň minimálního počtu auditorských společností schopných poskytovat auditorské služby velkým subjektům veřejného zájmu vhodné požadovat, aby velké auditorské společnosti soustředily svou odbornou činnost na výkon povinných auditů a aby jim nebylo dovoleno poskytovat služby nesouvisející s jejich funkcí při povinném auditu, například konzultační či poradenské služby.
- (12) Aby se zabránilo střetu zájmů, je důležité, aby statutární auditor nebo auditorská společnost před přijetím nebo pokračováním v zakázce na povinný audit subjektu veřejného zájmu posoudili, zda jsou splněny požadavky na nezávislost, zejména zda není ohrožena jejich nezávislost v důsledku vztahu s daným subjektem. Aby byla tato nezávislost zachována, je také důležité, aby auditoři vedli záznamy o každém ohrožení jejich nezávislosti a ohrožení, které existuje u jejich zaměstnanců a dalších osob podílejících se na procesu povinného auditu, a o použitých ochranných opatřeních, která mají tyto hrozby omezit. Pokud jsou hrozby i po uplatnění ochranných opatření na jejich omezení příliš závažné, měli by se vzdát nebo zdržet přijetí takové auditorské zakázky. Statutární auditor nebo auditorská společnost by měli každý rok potvrdit svou nezávislost výboru auditovaného subjektu pro audit a projednat s tímto výborem jakékoliv ohrožení jejich nezávislosti a ochranná opatření uplatněná na jejich omezení.
- (13) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů²⁴ upravuje zpracování osobních údajů prováděné v členských státech v kontextu tohoto nařízení a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých veřejných orgánů určených členskými státy. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství

²⁴ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

a o volném pohybu těchto údajů²⁵ upravuje zpracování osobních údajů prováděné ESMA v rámci tohoto nařízení a pod dohledem Evropského inspektora ochrany údajů. Veškerá výměna nebo přenos informací příslušnými orgány by měly být v souladu s pravidly o přenosu osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES a výměna či přenos údajů prováděný ESMA by měl být v souladu s pravidly přenosu osobních informací stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.

- (14) Je důležité, aby statutární auditoři a auditorské společnosti respektovali právo na soukromý život a ochranu údajů svých klientů. Měli by proto být vázáni přísnými pravidly důvěrnosti a profesní mlčenlivosti, která by však neměla bránit řádnému vymáhání tohoto nařízení ani spolupráci s auditorem skupiny při provádění auditu konsolidované účetní závěrky, je-li mateřská společnost ve třetí zemi, pokud je dodržena směrnice 95/46/ES. Tato pravidla by však statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti nedovolovala spolupracovat s orgány třetích zemí mimo kanály spolupráce předpokládané v kapitole XI směrnice 2006/43/ES. Tato pravidla důvěrnosti by se také měla vztahovat na všechny statutární auditory a auditorské společnosti, které se již na konkrétní auditorské zakázce nepodílejí.
- (15) Výsledkem povinného auditu je výrok o pravdivosti a věrnosti účetní závěrky auditovaného subjektu. Zúčastněné subjekty však nemusejí vědět o omezeních auditů (významnost, namátkové metody, role auditora při odhalování podvodů a odpovědnost vedoucích pracovníků), což může zapříčinit vznik mezery v očekávání. Pro zúžení této mezery je důležité jasněji uvést, jaký je rozsah povinného auditu.
- (16) Primární odpovědnost za poskytnutí finančních informací by měla ležet na vedení auditovaných subjektů, auditoři však hrají důležitou roli v tom, že aktivně vyzývají vedení z pozice uživatele. Pro zlepšení kvality auditů je tedy důležité, aby byl posílen profesní skepticismus auditorů ve vztahu k auditovaným subjektům. Auditóři by měli uznat, že existuje možnost významných nesprávností z důvodu podvodu či chyby bez ohledu na jejich dřívější zkušenost s poctivostí a integritou vedení auditovaného subjektu. Zajištění kvality auditu by mělo být hlavním kritériem, podle něhož se organizuje auditorská činnost a přidělují se zdroje nezbytné pro provedení úkolu. Integrita statutárního auditora, auditorské společnosti a jejich pracovníků je nezbytná pro zajištění důvěry veřejnosti v povinné auditu a finanční trhy. Je proto nezbytné příslušným způsobem řídit jakýkoliv incident, který může mít závažné důsledky pro integritu povinných auditů. Statutární auditor nebo auditorská společnost by měli svou auditorskou činnost řádně zdokumentovat.
- (17) V případě konsolidované účetní závěrky je důležité, aby byla jasně dána odpovědnost statutárních auditorů, kteří provádějí audit jednotlivých subjektů ve skupině. Pro tento účel by měl nést plnou odpovědnost za zprávu auditora auditor skupiny.
- (18) Vysokou kvalitu auditů by měla zajistit solidní interní kontrola zajištění kvality práce v rámci jednotlivých auditorských zakázek. Statutární auditor nebo auditorská společnost by proto neměli vydávat zprávu auditora, dokud nebyla interní kontrola zajištění kvality provedena.

²⁵ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (19) Výsledky povinného auditu by se měly předkládat zúčastněným stranám ve formě zprávy auditora. Pro zvýšení důvěry zúčastněných stran v účetní závěrky auditovaného subjektu je obzvláště důležité, aby byla zpráva auditora podložená a řádně zdůvodněná a aby obsahovala i další informace týkající se přímo provedeného auditu. Zpráva auditora by zejména měla obsahovat dostatečné informace o použité auditorské metodě, zejména o tom, jaká část rozvahy byla ověřena přímo a jaká část formou systémové kontroly a kontroly shody, o míře významnosti uplatněné při provádění auditu, o hlavních oblastech rizika významných nesprávností roční a konsolidované účetní závěrky, o tom, zda měl povinný audit odhalit podvod, a v případě výroku s výhradou, záporného výroku nebo odmítnutí výroku také zdůvodnění tohoto rozhodnutí.
- (20) Hodnotu povinného auditu pro auditovaný subjekt by velmi zvýšila lepší komunikace mezi statutárním auditorem či auditorskou společností na jedné straně a výborem pro audit na straně druhé. Kromě pravidelného dialogu při provádění povinného auditu je důležité, aby statutární auditor nebo auditorská společnost předložili výboru pro audit dodatečnou a podrobnější zprávu o výsledcích povinného auditu. Mělo by být možné dát tuto dodatečnou auditorskou zprávu k dispozici orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu, avšak nikoliv veřejnosti.
- (21) Statutární auditoři nebo auditorské společnosti již předkládají orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu informace o skutečnostech nebo rozhodnutích, která by mohla představovat porušení pravidel, jimiž se řídí činnost auditovaného subjektu, nebo narušení nepřetržitého fungování auditovaného subjektu. Úkoly dohledu by byly rovněž snazší, pokud by dohled nad úvěrovými a finančními institucemi musel navázat pravidelný dialog s jejich statutárními auditory a auditorskými společnostmi.
- (22) Pro posílení důvěry ve statutární auditory a auditorské společnosti, které provádějí povinné audity subjektů veřejného zájmu, a pro posílení jejich odpovědnosti je důležité, aby byly posíleny zprávy o transparentnosti podávané statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Statutární auditoři a auditorské společnosti by proto měli být povinni sdělovat auditované finanční informace, zejména s uvedením svého celkového obrátu rozděleného podle odměn za audity od subjektů veřejného zájmu, odměn za audity od ostatních subjektů a odměn za další služby. Měli by rovněž zveřejňovat finanční informace na úrovni sítě, do které patří. Zprávy o transparentnosti auditorských společností by měly být doplněny výkazem o správě a řízení podniku s cílem prokázat, zda auditorská společnost provádí opatření k zajištění řádné správy a řízení podniku. Další doplňující informace o auditorských odměnách by měly být předkládány příslušným orgánům s cílem umožnit jim výkon dohledu.
- (23) Výbory pro audit nebo orgány, které v auditovaném subjektu plní tuto funkci, hrají rozhodující úlohu při zajišťování vysoké kvality povinného auditu. Je obzvláště důležité posílit nezávislost a technickou způsobilost výboru pro audit zakotvením požadavku, aby většina jeho členů byla nezávislá a aby alespoň jeden člen výboru měl způsobilost v oblasti auditu a jiný v oblasti auditu a/nebo účetnictví. Doporučení Komise ze dne 15. února 2005 o úloze nevýkonných členů správní rady nebo členů dozorčí rady a o výborech správní nebo dozorčí rady společností kótovaných na burze²⁶ stanoví, jak by se měly zakládat a jak by měly fungovat výbory pro audit. Vzhledem

²⁶ Úř. věst. L 52, 25.2.2005, s. 51.

k velikosti představenstev společností s nižší tržní kapitalizací a v malých a středně velkých subjektech veřejného zájmu by však bylo vhodné, aby funkce svěřené výboru pro audit těchto subjektů nebo orgánu, který v auditovaném subjektu plní tuto povinnost, mohly být vykonávány celým správním nebo dozorčím orgánem. Subjekty veřejného zájmu, které jsou SKIPCP anebo alternativními investičními fondy, by rovněž měly být zproštěny povinností mít výbor pro audit. Tato výjimka zohledňuje skutečnost, že pokud tyto fondy slouží pouze ke sdružování prostředků, není vhodné zaměstnávat výbor pro audit. SKIPCP a alternativní investiční fondy a jejich správcovské společnosti fungují v rámci přísně vymezeného regulačního prostředí a platí pro ně specifické mechanismy správy a řízení, například kontrola vykonávaná jejich deponitářem.

- (24) Je také důležité posilovat úlohu výboru pro audit při výběru nového statutárního auditora nebo auditorské společnosti s cílem dosáhnout informovanějšího rozhodování na valné hromadě akcionářů nebo členů auditovaného subjektu. Při předkládání návrhu valné hromadě by proto představenstvo mělo vysvětlit, zda se řídí doporučením výboru pro audit a pokud nikoliv, proč. Doporučení výboru pro audit by mělo obsahovat nejméně dvě možnosti pro zadání auditu a řádně zdůvodněnou volbu jedné z nich, aby se valná hromada mohla skutečně rozhodovat. Aby výbor pro audit zajistil spravedlivé a řádné zdůvodnění svého doporučení, měl by použít výsledky povinného výběrového řízení uspořádaného auditovaným subjektem, v rámci odpovědnosti výboru pro audit. V tomto výběrovém řízení by auditovaný subjekt měl vyzvat statutární auditory anebo auditorské společnosti, včetně menších, aby předložili nabídky na auditorskou zakázku. Zadávací dokumentace by měla obsahovat průhledná a nediskriminační výběrová kritéria, která budou použita při hodnocení nabídek. Vzhledem k tomu, že takové výběrové řízení by pro společnosti s nižší tržní kapitalizací nebo malé a střední subjekty veřejného zájmu mohlo vzhledem k jejich velikosti znamenat neúměrné náklady, je vhodné tyto subjekty této povinnosti zprostit.
- (25) Právo valné hromady akcionářů nebo členů auditovaného subjektu vybrat si statutárního auditora nebo auditorskou společnost by bylo bezcenné, kdyby auditovaný subjekt měl uzavírat smlouvy se třetími stranami, které by tuto volbu omezovaly. Smluvní ujednání mezi auditovaným subjektem a třetí stranou ohledně jmenování nebo omezení volby určitého auditora nebo auditorské společnosti by se tedy měla považovat za absolutně neplatná.
- (26) Jmenování více než jednoho statutárního auditora nebo auditorské společnosti subjekty veřejného zájmu by posílilo profesní skepticismus a přispělo ke zvyšující se kvalitě auditů. Toto opatření spolu s přítomností menších auditorských společností by také umožnilo rozvoj schopností těchto společností, což by přispělo ke nárůstu výběru statutárních auditorů a auditorských společností pro subjekty veřejného zájmu. Ty by tedy měly být povzbuzovány a pobízeny, aby jmenovaly k provedení povinného auditu více než jednoho statutárního auditora nebo auditorskou společnost.
- (27) Za účelem vyřešení hrozby plynoucí ze znalosti subjektu a s cílem posílit nezávislost auditorů a auditorských společností je důležité stanovit maximální možnou délku trvání auditorské zakázky statutárního auditora nebo auditorské společnosti u jednoho auditovaného subjektu. Měl by být také zaveden vhodný mechanismus pro postupné střídání nejvýše postavených pracovníků, kteří se podílejí na povinném auditu, včetně hlavních partnerů, kteří za auditorskou společnost audit provádějí. Je rovněž důležité stanovit příslušné období, po které statutární auditor nebo auditorská společnost

nesmějí provádět povinný audit stejného subjektu. Aby byl zaručen hladký přechod, bývalý auditor předává předávací spis s relevantními informacemi nastupujícímu auditorovi.

- (28) Aby byla ochráněna nezávislost auditora, je důležité, aby bylo možné auditora odvolat pouze v případech, kdy k tomu existují řádné důvody a pokud jsou tyto důvody sděleny orgánu nebo orgánům odpovědným za dohled. Pokud řádné důvody existují, avšak auditovaný subjekt nejedná, měli by být výbor pro audit, akcionáři, příslušné orgány odpovědné za dohled nad auditorem a auditorskou společností nebo příslušné orgány odpovědné za dohled nad subjektem veřejného zájmu oprávněni obrátit se na vnitrostátní soud a o odvolání auditora požádat.
- (29) Aby byla zajištěna vysoká úroveň důvěry investorů a spotřebitelů ve vnitřní trh a aby se zabránilo střetu zájmů, měli by statutární auditoři a auditorské společnosti podléhat příslušnému dohledu příslušných orgánů, které jsou nezávislé na auditorské profesi a které mají dostatečné schopnosti, odborné znalosti a prostředky. Vnitrostátní příslušné orgány by měly být vybaveny nezbytnými pravomocemi k výkonu dohledu, mimo jiné mít možnost přístupu k dokumentům, možnost požadovat informace od kterékoliv osoby a provádět kontroly. Měly by se specializovat na dohled nad finančními trhy, nad plněním povinností podávat finanční výkazy anebo na dohled nad statutárními auditory. Mělo by však být možné, aby dohled nad plněním povinností subjektů veřejného zájmu vykonával příslušný orgán odpovědný za dohled nad těmito subjekty. Financování příslušných orgánů by mělo být mimo možný dosah nadměrného vlivu statutárních auditorů nebo auditorských společností.
- (30) Kvalita dohledu by se měla zlepšit, pokud bude existovat účinná spolupráce na vnitrostátní úrovni mezi orgány pověřenými jednotlivými úkoly. Orgány příslušné k výkonu dohledu nad dodržováním povinností ve vztahu k povinnému auditu subjektů veřejného zájmu by proto měly spolupracovat s orgány odpovědnými za schvalování a registraci statutárních auditorů a společností, s orgány vykonávající dohled nad subjekty veřejného zájmu a s finančními zpravodajskými jednotkami uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu²⁷.
- (31) Pro vysokou kvalitu auditu je nezbytné externí zajištění kvality povinného auditu. Dodává na důvěryhodnosti uvedeným finančním údajům a poskytuje lepší ochranu akcionářům, investorům, věřitelům i dalším zúčastněným stranám. Na statutární auditory a auditorské společnosti by se proto měl vztahovat systém zajištění kvality, za který budou odpovídat příslušné orgány. Bude tak zajištěna objektivita a nezávislost na auditorské profesi. Kontrolu zajištění kvality je nutné organizovat tak, aby jednotliví statutární auditoři a jednotlivé auditorské společnosti, které provádějí audit subjektů veřejného zájmu, podléhaly kontrole zajištění kvality nejméně jednou za tři roky. Doporučení Komise ze dne 6. května 2008 ohledně externího zajištění kvality u statutárních auditorů a auditorských společností provádějících audit subjektů veřejného zájmu²⁸ obsahuje informace o tom, jak by měly kontroly probíhat. Rozsah

²⁷ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

²⁸ Úř. věst. L 120, 7.5.2008, s. 20.

kontroly zajištění kvality by měl odpovídat rozsahu a komplexnosti podnikání kontrolované auditorské společnosti nebo statutárního auditora.

- (32) Vyšetřování pomáhá odhalit, předcházet a napravit nedostatečný výkon povinného auditu subjektů veřejného zájmu. Příslušné orgány by proto měly mít pravomoc vyšetřovat statutární auditory a auditorské společnosti.
- (33) Trh s poskytováním služeb povinného auditu subjektům veřejného zájmu se neustále vyvíjí. Je proto nezbytné, aby příslušné orgány sledovaly vývoj na trhu, zejména pokud jde o možný omezený výběr auditorů a riziko, které plyne z vysoké koncentrace trhu.
- (34) Zánik významných auditorských společností může narušit poskytování auditorských služeb na trhu a mohl by způsobit další strukturální akumulaci rizik na trhu. Příslušné orgány by proto preventivně měly požadovat, aby největší auditorské společnosti v jednotlivých členských státech zaváděly nouzové plány, které budou řešit možné události, jež by mohly ohrozit kontinuitu provozu daných společností. V těchto plánech mohou být uvedena opatření pro přípravu na řízený zánik dané společnosti.
- (35) Transparentnost činnosti příslušných orgánů by měla přispět ke zvýšení důvěry investorů a spotřebitelů ve vnitřní trh. Příslušné orgány by tedy měly být povinny podávat pravidelné zprávy o své činnosti a publikovat zprávy z jednotlivých kontrol.
- (36) Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států může významně přispět k zajištění trvale vysoké kvality povinných auditů v Unii. Příslušné orgány členských států by proto v nezbytných případech měly vzájemně spolupracovat při výkonu povinností dohledu nad povinnými audity. Měly by se řídit zásadou regulace domovskou zemí a dohledu toho členského státu, v němž je statutární auditor nebo auditorská společnost schválen a v němž má auditovaný subjekt své sídlo. Spolupráce mezi příslušnými orgány by byla posílena zejména v případě, kdy by byla organizována v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu (ESA) pod vedením Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), který zřizuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy)²⁹. ESMA, ve spolupráci s Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví),³⁰ a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění),³¹ by měly k této spolupráci přispět svými radami a směrnicemi pro vnitrostátní příslušné orgány.
- (37) Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států by měla zahrnovat výměnu informací, spolupráci v oblasti kontroly zajištění kvality, pomoc při vyšetřování v souvislosti s prováděním povinných auditů subjektů veřejného zájmu, včetně případů, kdy šetřené jednání nepředstavuje porušení platného legislativního či

²⁹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

³⁰ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

³¹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

regulačního ustanovení daného členského státu, a při nouzovém plánování. Způsoby spolupráce mezi příslušnými orgány členských států mohou zahrnovat vytvoření kolegií kompetentních orgánů a delegaci úkolů mezi nimi. Při této spolupráci by měl být brán v úvahu koncept sítí, v nichž působí auditori a společnosti. Příslušné orgány a evropské orgány dohledu by měly respektovat příslušná pravidla důvěrnosti a profesní mlčenlivosti.

- (38) Uznáváním způsobilosti statutárních auditorů a auditorských společností k provádění povinných auditů subjektů veřejného zájmu by se měl usnadnit přístup auditorů a společností k ostatním klientům. Je proto důležité umožnit vydávání osvědčení kvality na evropské úrovni, které by měla vyvinout ESMA. Příslušné orgány na vnitrostátní úrovni by se měly podílet na hodnocení žadatelů o osvědčení.
- (39) Provázanost kapitálových trhů si žádá, aby vnitrostátní příslušné orgány a evropské orgány dohledu byly oprávněny spolupracovat s orgány a institucemi dohledu třetích zemí při výměně informací a kontrole zajištění kvality. Pokud však spolupráce s orgány třetích zemí souvisí s dokumenty k auditu nebo jinými dokumenty, které má v držení statutární auditor nebo auditorská společnost, měly by se použít postupy směrnice 2006/43/ES.
- (40) Pro hladké fungování kapitálových trhů jsou nutné udržitelná kapacita pro audity a konkurenceschopný trh pro služby povinného auditu, na němž je dostatečný výběr auditorských společností schopných provádět povinné audity subjektů veřejného zájmu. ESMA by měla podat zprávu o změnách, jež do struktury trhu s auditorskými službami přineslo toto nařízení. Při provádění této analýzy by měla ESMA vzít v úvahu dopad vnitrostátních pravidel pro občanskoprávní odpovědnost u statutárních auditorů na strukturu trhu s auditorskými službami. Na základě této zprávy a dalších přiměřených důkazů by měla Komise předložit zprávu o dopadu vnitrostátních pravidel pro odpovědnost u statutárních auditorů na strukturu trhu s auditorskými službami a měla by učinit v důsledku svých zjištění takové kroky, jaké uzná za vhodné.
- (41) Aby se podpořilo dodržování požadavků tohoto nařízení a jak plyne ze sdělení Komise ze dne 9. prosince 2010 s názvem „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“³², měla by být posílena pravomoc příslušných orgánů přijímat opatření v rámci dohledu a ukládat sankce. Měly by se předvídat správní peněžité sankce ukládané statutárním auditorům, auditorským společnostem a subjektům veřejného zájmu. Příslušné orgány by měly průhledně sdělit, jaké sankce a opatření uplatňují. Při přijímání a zveřejňování sankcí by měla být respektována základní práva stanovení v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8) a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47).
- (42) Informátoři mohou příslušným orgánům přinést nové informace, které jim pomohou odhalovat a trestat nesrovnalosti, včetně podvodů. Informátory však může odradit od oznamování informací strach z pomsty nebo nedostatečné pobídky k jejich oznamování. Členské státy by proto měly zajistit zavedení dostatečných opatření, která podpoří informátory v oznamování možných porušení tohoto nařízení a budou je

³² KOM(2010)716 v konečném znění.

chránit před pomstou. Členské státy mohou rovněž pro tyto případy zavést pobídky; informátoři by však měli mít na takové pobídky nárok pouze tehdy, pokud přinesou nové informace, které nejsou ze zákona povinni oznamovat a pokud oznámení těchto informací vyústí v uložení sankce za porušení tohoto nařízení. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby systémy pro oznamování, které si zavedou, obsahovaly mechanismy umožňující vhodnou ochranu osoby, jíž se oznámení týká, zejména v souvislosti s jejím právem na ochranu osobních údajů a s procesy, které zajistí této osobě právo na obhajobu a na slyšení před přijetím rozhodnutí, které se jí týká, a práva požadovat účinnou právní ochranu před soudem proti rozhodnutí, které se jí týká.

- (43) V zájmu zohlednění vývoje v oblasti auditů a auditorského trhu by Komise měla mít pravomoc stanovit technické požadavky k obsahu předávacího spisu, který by měl nový statutární auditor nebo auditorská společnost obdržet, a k zavedení evropského osvědčení kvality pro statutární auditory a auditorské společnosti, které provádějí povinné audity subjektů veřejného zájmu.
- (44) Aby se zohlednil technický vývoj na finančních trzích, v oblasti auditů a v auditorské profesi a s cílem upřesnit požadavky stanovené tímto nařízením, měla by mít Komise pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Akty v přenesené pravomoci jsou nezbytné zejména při změně seznamu souvisejících auditorských služeb a neauditorských služeb a při stanovení výše odměny, kterou si může ESMA účtovat za udělení Evropského osvědčení kvality statutárním auditorům a auditorským společnostem. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací provedla příslušné konzultace, a to i na odborné úrovni. Komise by při přípravě a tvorbě aktů v přenesené pravomoci měla zajistit současný, včasný a vhodný přenos relevantních dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (45) Pro zajištění právní jistoty a hladkého přechodu na režim zavedený tímto nařízením je nezbytné zavést přechodný režim pro nabytí účinnosti povinnosti střídat auditorské společnosti, povinnosti uspořádat výběrové řízení na auditorskou společnost a přechod auditorských společností na společnosti, které poskytují výhradně auditorské služby.
- (46) Vzhledem k tomu, že cílů tohoto nařízení, zejména vyjasnění a lepší definice role povinného auditu subjektů veřejného zájmu, zkvalitnění informací, které statutární auditor nebo auditorská společnost poskytují auditovanému subjektu, investorům a dalším zúčastněným stranám, zkvalitnění komunikačních kanálů mezi auditory a orgány dohledu nad subjekty veřejného zájmu, předcházení konfliktu zájmů vznikajícího z poskytování neauditorských služeb subjektům veřejného zájmu, omezování rizika vzniku potenciálního střetu zájmů v důsledku zavedeného systému „auditovaný subjekt vybírá a platí auditora“ či hrozby v podobně spřízněnosti s auditovaným subjektem, zajištění střídání statutárního auditora nebo auditorské společnosti a výběr poskytovatele auditu pro subjekty veřejného zájmu, rozšíření možností volby poskytovatele auditu pro subjekty veřejného zájmu a zvyšování účinnosti, nezávislosti a konzistentnosti právní úpravy a dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi, které provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, včetně v rámci spolupráce na úrovni Unie, nelze dostatečně dosáhnout na úrovni členských států a lze jich v důsledku jejich rozsahu lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijímat opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou

v tomto článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

- (47) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady zakotvené zejména v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8), svobodu podnikání (článek 16), právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47), presumpci nevinny a právo na obhajobu (článek 48), zásadu zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů (článek 49), právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný čin (článek 50) a musí být uplatňováno v souladu těmito právy a zásadami,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví požadavky na provádění povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu, pravidla týkající se organizace a výběru statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu, která mají podpořit jejich nezávislost a zamezit střetu zájmů, a pravidla týkající se dohledu nad tím, zda statutární auditoři a auditorské společnosti jednají v souladu s těmito požadavky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na:
 - a) statutární auditory a auditorské společnosti provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu;
 - b) subjekty veřejného zájmu.
2. Toto nařízení se použije, aniž je dotčena směrnice 2006/43/ES.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2006/43/ES, s výjimkou definic výrazů „zpráva auditora“ a „příslušný orgán“.

Článek 4

Velké subjekty veřejného zájmu

Pro účely tohoto nařízení se „velkými subjekty veřejného zájmu“ rozumí

- a) ve vztahu k subjektům definovaným v čl. 2 odst. 13 písm. a) směrnice 2006/43/ES deset největších emitentů akcií v každém členském státě podle tržní kapitalizace na základě údajů na konci roku a v každém případě všichni emitenti akcií, kteří na základě údajů na konci roku dosáhli za předchozí tři kalendářní roky průměrné tržní kapitalizace přesahující jednu miliardu EUR;
- b) ve vztahu k subjektům definovaným v čl. 2 odst. 13 písm. b) až f) směrnice 2006/43/ES každý subjekt, jehož bilanční suma k rozvahovému dni je vyšší než jedna miliarda EUR;
- c) ve vztahu k subjektům definovaným v čl. 2 odst. 13 písm. g) a h) směrnice 2006/43/ES každý subjekt, jehož celkový objem spravovaných aktiv k rozvahovému dni je vyšší než jedna miliarda EUR.

HLAVA II

PODMÍNKY PROVÁDĚNÍ POVINNÉHO AUDITU SUBJEKTŮ VEŘEJNÉHO ZÁJMU

KAPITOLA I

NEZÁVISLOST A ZAMEZOVÁNÍ STŘETŮM ZÁJMŮ

Článek 5

Nezávislost a objektivita

Statutární auditor nebo auditorská společnost přijmou všechna opatření nutná k tomu, aby se zajistilo, že provádění povinného auditu subjektu veřejného zájmu nebude ovlivněno žádným existujícím nebo potenciálním střetem zájmů nebo obchodním či jiným vztahem, jehož se účastní statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit a případně také síť, do které auditorská společnost patří, vedoucí pracovníci, auditori, zaměstnanci a další fyzické osoby poskytující služby statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti nebo

podléhající jejich kontrole nebo osoby přímo či nepřímo napojené na statutárního auditora nebo auditorskou společnost provádějící kontrolu.

Článek 6

Vnitřní organizace auditorů a auditorských společností

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí splňovat tyto organizační požadavky:

- a) auditorská společnost zavede přiměřené strategie a postupy, kterými zajistí, aby její vlastníci nebo akcionáři a členové správních, řídicích a dozorčích orgánů společnosti nebo sesterské společnosti nezasahovali do provádění povinného auditu žádným způsobem, který by mohl ohrozit nezávislost a objektivitu statutárního auditora, jenž jménem auditorské společnosti povinný audit provádí;
- b) statutární auditor nebo auditorská společnost musejí používat řádné správní a účetní postupy, mechanismy vnitřní kontroly, účinné postupy pro hodnocení rizik a účinná kontrolní a ochranná opatření pro systémy zpracování informací.

Tyto vnitřní kontrolní mechanismy musí být navrženy tak, aby jejich prostřednictvím bylo zajištěno dosažení souladu s rozhodnutími a postupy na všech úrovních auditorské společnosti nebo pracovní struktury statutárního auditora.

Statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou a budou dodržovat rozhodovací postupy a organizační struktury, které jasným a zdokumentovaným způsobem upřesní hierarchické vztahy subordinace a rozdělí úkoly a odpovědnost;

- c) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy, prostřednictvím kterých zajistí, aby zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti a všechny ostatní fyzické osoby, jejichž služeb statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo které podléhají kontrole statutárního auditora nebo auditorské společnosti a které se přímo podílejí na činnosti související s povinným auditem, disponovaly náležitými znalostmi a zkušenostmi pro provádění zadaných úkolů;
- d) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy, prostřednictvím kterých zajistí, že v případě outsourcingu důležitých auditorských činností nedojde ke snížení kvality vnitřní kontroly statutárního auditora nebo auditorské společnosti a omezení schopnosti příslušných orgánů vykonávat dozor nad tím, zda statutární auditor nebo auditorská společnost plní povinnosti vyplývající z tohoto nařízení;
- e) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vhodná a účinná organizační a správní opatření, prostřednictvím kterých budou zajišťovat, aby nedošlo k ohrožení nezávislosti uvedenému v čl. 11 odst. 2, a toto ohrožení bude odhalovat, eliminovat, řešit a bude o něm informovat;

- f) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vhodné postupy a normy pro provádění povinných auditů subjektů veřejného zájmu, odborné vedení, dozor a přezkum činnosti zaměstnanců a pro organizaci struktury auditorských spisů uvedených v čl. 15 odst. 5;
- g) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vnitřní systém řízení kvality, pomocí kterého budou zajišťovat kvalitu povinného auditu subjektů veřejného zájmu. Systém řízení kvality se bude vztahovat alespoň na postupy a normy popsané v písmenu f). V případě auditorské společnosti nese odpovědnost za vnitřní systém řízení kvality osoba, která plní roli statutárního auditora;
- h) statutární auditor nebo auditorská společnost využijí vhodných systémů, zdrojů a postupů, pomocí kterých zajistí kontinuitu a pravidelnost provádění činnosti související s povinným auditem;
- i) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou strategii, která znemožní účast statutárního auditora nebo auditorské společnosti a účast zaměstnanců statutárního auditora nebo auditorské společnosti na jakékoli trestné činnosti nebo na porušování právních předpisů při výkonu práce. Statutární auditor nebo auditorská společnost také zavedou vhodná a účinná organizační a správní opatření pro zpracovávání a zaznamenávání událostí, které mají nebo by mohly mít vážné důsledky pro věrohodnost činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti související s povinným auditem;
- j) statutární auditor nebo auditorská společnost budou mít vhodnou politiku odměňování, kterou docílí dostatečných výkonnostních pobídek pro zajištění kvality auditu. Zejména odměňování a hodnocení výkonnosti zaměstnanců se nesmí odvíjet od velikosti příjmu, který statutární auditor nebo auditorská společnost získají od auditovaného subjektu;
- k) statutární auditor nebo auditorská společnost musejí sledovat a hodnotit, nakolik jsou systémy a mechanismy vnitřní kontroly a vnitřního řízení kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti a kroky přijaté v souladu s tímto nařízením vhodné a účinné, a v případě nedostatků přijmout náležitá opatření. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí zejména provádět výroční hodnocení vnitřního systému řízení kvality uvedeného v písmenu g). Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí o závěrech tohoto hodnocení a o případných opatřeních navržených za účelem změny interního systému řízení kvality vést záznamy.

Strategie a postupy uvedené v prvním pododstavci budou zdokumentovány a budou o nich informováni zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Případným outsourcingem auditorských funkcí uvedený v písmenu d) není dotčena odpovědnost statutárního auditora nebo auditorské společnosti vůči auditovanému subjektu.

2. Při plnění požadavků odstavce 1 tohoto článku musí statutární auditor nebo auditorská společnost přihlídnout ke své velikosti a složitosti prováděných činností.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být s to příslušným orgánům uvedeným v čl. 35 odst. 1 doložit, že toto plnění požadavků je úměrné velikosti a složitosti činností statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Článek 7

Nezávislost na auditovaném subjektu

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost a jakýkoli držitel hlasovacích práv v auditorské společnosti musejí jednat nezávisle na auditovaném subjektu a nesmějí se podílet na rozhodování auditovaného subjektu.
2. Statutární auditor, auditorská společnost, jejich klíčoví auditorští partneři, jejich zaměstnanci i případné další fyzické osoby, jejichž služeb auditor nebo společnost využívají nebo které mají pod kontrolou a které se přímo podílejí na činnosti související s povinným auditem, a osoby s nimi úzce propojené ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Komise 2004/72/ES³³ nesmějí kupovat ani prodávat nebo se účastnit jakékoli transakce v rámci finančního nástroje vydaného, jištěného nebo jinak podporovaného auditovaným subjektem v oblasti činností souvisejících s povinným auditem, vyjma podílů ve fondech diverzifikovaného kolektivního investování, včetně spravovaných fondů, jako jsou penzijní fondy nebo životní pojištění.
3. Osoby nebo společnosti uvedené v odstavci 2 se nesmějí účastnit vypracovávání povinného auditu žádného konkrétního auditovaného subjektu ani jej jinak ovlivňovat, pokud:
 - a) jsou vlastníky finančních nástrojů auditovaného subjektu vyjma podílů ve fondech diverzifikovaného kolektivního investování;
 - b) jsou vlastníky finančních nástrojů subjektu spřízněného s auditovaným subjektem vyjma podílů ve fondech diverzifikovaného kolektivního investování, protože vlastnictví těchto nástrojů by mohlo vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímáno;
 - c) v nedávné době byly s auditovaným subjektem v zaměstnaneckém, obchodním nebo jiném vztahu, který by mohl vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímán.
4. Osoby nebo společnosti uvedené v odstavci 2 nemohou požadovat ani přijímat peníze, dary nebo jiné výhody od osob, s nimiž má statutární auditor nebo auditorská společnost smluvní vztah.
5. Vnitrostátní opatření o profesní etice přijatá podle čl. 21 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, která se neslučují s odstavci 2, 3 a 4, se nepoužijí.

³³ Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70.

Článek 8

Zaměstnání bývalých statutárních auditorů nebo zaměstnanců statutárních auditorů nebo auditorských společností v subjektech veřejného zájmu

1. Statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, kteří jménem auditorské společnosti vykonávají povinný audit subjektu veřejného zájmu, nesmějí po dobu nejméně dvou let od ukončení činnosti statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera na auditorské zakázce přijímat tyto úkoly:
 - a) nastoupit na pozici klíčového člena vedení auditovaného subjektu;
 - b) stát se členem výboru pro audit auditovaného subjektu, anebo, v případě, že takový výbor neexistuje, orgánu, který vykonává stejné funkce jako výbor pro audit;
 - c) stát se bez výkonných pravomocí členem správního orgánu nebo členem dozorčího orgánu auditovaného subjektu.
2. Zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti vykonávající povinný audit subjektu veřejného zájmu ani jiné fyzické osoby, jejichž služeb tato auditorská společnost využívá nebo které má pod kontrolou, v případě osobního jmenování těchto zaměstnanců nebo fyzických osob do funkce statutárního auditora nesmějí po období nejméně jednoho roku od doby, kdy se přímo podíleli na činnostech souvisejících s povinným auditem, přijímat úkoly uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c).

Článek 9

Odměny za audit

1. Odměny za poskytování povinných auditů subjektům veřejného zájmu nesmějí být podmíněné.

Pro účely prvního pododstavce se podmíněnými odměnami rozumí odměny za auditorské zakázky vypočítané podle předem určených pravidel v závislosti na výstupech nebo výsledcích transakce nebo na výsledcích vykonané práce. Na odměny nelze nahlížet jako na podmíněné, pokud je stanovil soud nebo příslušný orgán.
2. Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost auditovanému subjektu poskytnou související služby finančního auditu uvedené v čl. 10 odst. 2, odměny za tyto služby budou omezeny na maximálně 10 % odměn, které auditovaný subjekt uhradil za povinný audit.
3. V případě, že celkové množství odměn od subjektu veřejného zájmu, u něhož je povinný audit prováděn, přesáhne buď 20 %, nebo ve dvou po sobě následujících letech 15 % odměn vyplacených statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti za provedení povinného auditu, tento statutární auditor nebo auditorská společnost informují výbor pro audit o tom, že celkové množství odměn představuje více než

20 % nebo případně 15 % celkového množství odměn přijatých společností, a jsou zahájeny diskuse uvedené v čl. 11 odst. 4 písm. d). Výbor pro audit uváží, zda bude auditorská zakázka podléhat přezkumu jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností v rámci kontroly kvality před tím, než bude vydána zpráva auditora.

V případě, že celková výše odměn uhrazených subjektem veřejného zájmu statutárnímu auditorovi představuje ve dvou po sobě následujících letech 15 % nebo více celkových ročních odměn statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit, auditorská společnost musí o této situaci informovat příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 1. Příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 1 rozhodne na základě objektivních důvodů poskytnutých statutárním auditorem nebo auditorskou společností, zda statutární auditor nebo auditorská společnost takového subjektu může nadále vykonávat funkci statutárního auditora nebo auditorské společnosti u daného subjektu po další období, jež v žádném případě nesmí být delší než dva roky.

V případě, že se na auditovaný subjekt vztahuje výjimka z povinnosti disponovat výborem pro audit, auditovaný subjekt rozhodne, která organizační složka či orgán subjektu bude komunikovat se statutárním auditorem nebo auditorskou společností v zájmu splnění povinností stanovených v tomto odstavci.

Článek 10

Zákaz poskytování neauditorských služeb

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu smí auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku a podnikům, které má pod kontrolou, poskytovat služby povinného auditu a související služby finančního auditu.

Pokud je statutární auditor součástí sítě, smí člen této sítě poskytovat auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku a podnikům, které má pod kontrolou v rámci Unie, žádné služby služby povinného auditu nebo související služby finančního auditu.

2. Pro účely tohoto článku se souvisejícími službami finančního auditu rozumí:
 - a) audit nebo přezkum mezitímních účetních závěrek;
 - b) poskytování ujištění k prohlášením o správě a řízení společnosti;
 - c) poskytování ujištění v otázkách společenské odpovědnosti podniků;
 - d) poskytování ujištění nebo potvrzování regulačních výkazů regulátorům finančních institucí nad rámec povinného auditu za účelem pomoci regulátorům plnit jejich roli, například pokud jde o kapitálové požadavky nebo konkrétní ukazatele solventnosti, které určují, jaká je pravděpodobnost, že určitý podnik bude nadále plnit své dluhové povinnosti;

- e) poskytování potvrzení o dodržení daňových požadavků, pokud vnitrostátní právo takové potvrzení vyžaduje;
- f) jakékoli jiné statutární povinnosti související s auditorskou prací, které statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti ukládají právní předpisy Unie.

3. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu nesmí přímo ani nepřímo poskytovat auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá, neauditorské služby.

Pokud statutární auditor patří k síti, žádný člen této sítě nesmí poskytovat auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá v rámci Unie, neauditorské služby.

Pro účely tohoto článku se neauditorskými službami rozumí:

a) služby obnášející konflikt zájmů ve všech případech:

i) odborné služby nesouvisející s auditem, daňové poradenství, obecné řízení a ostatní poradenské služby;

ii) účetnictví a sestavování účetních záznamů a účetních závěrek

iii) navrhování a zavádění postupů vnitřní kontroly nebo řízení rizik v souvislosti s vypracováním a/nebo kontrolou informací o financování, které figuruje v účetních závěrkách, a poradenství o riziku;

iv) validační služby, poskytování stanovisek o pravdivosti nebo zpráv o věcných příspěvcích;

v) pojistněmatematické a právní služby, včetně řešení soudních sporů;

vi) koncipování a zavádění technologických systémů pro finanční informace pro subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 odst. 13 písm. b) až j) směrnice 2006/43/ES;

vii) účast na vnitřním auditu auditovaného klienta a poskytování služeb souvisejících s funkcí vnitřního auditu;

viii) makléřské nebo dealerské služby, investiční poradenství nebo služby investičního bankovníctví.

b) služby, jež mohou obnášet konflikt zájmů:

i) služby v oblasti lidských zdrojů, včetně naboru vedoucích pracovníků;

ii) poskytování doporučujících dopisů pro investory v kontextu vydávání cenných papírů daného podniku;

iii) koncipování a zavádění technologických systémů pro finanční informace pro subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 odst. 13 písm. a) směrnice 2006/43/ES;

iv) služby hloubkové kontroly poskytované prodejci nebo kupující straně ohledně možných fúzí nebo akvizic a poskytování ujištění o auditovaném subjektu jiným stranám finanční nebo podnikové transakce.

Odchylně od ustanovení prvního a druhého odstavce tohoto článku smí statutární auditor nebo auditorská společnost poskytovat služby uvedené v písm. b) bodech iii) a iv) s výhradou předchozího schválení příslušným orgánem podle článku 35 odst. 1.

Odchylně od ustanovení prvního a druhého odstavce tohoto článku smí statutární auditor nebo auditorská společnost poskytovat služby uvedené v písm. b) bodech i) a ii) s výhradou předchozího schválení výborem pro audit podle článku 31 tohoto nařízení.

4. Pokud člen sítě, jejíž součástí je statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu, poskytne neauditorské služby podniku registrovanému v třetí zemi, jenž je pod kontrolou auditovaného subjektu veřejného zájmu, dotčený statutární auditor nebo auditorská společnost posoudí, zda by toto poskytnutí služeb členem sítě neohrozilo nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Pokud dochází k dopadu na nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti, statutární auditor nebo auditorská společnost použijí ochranná opatření, kterými sníží nebezpečí vyvolané poskytnutím služeb v třetí zemi. Statutární auditor nebo auditorská společnost mohou pokračovat v provádění povinného auditu subjektu veřejného zájmu pouze v případě, že mohou v souladu s článkem 11 odůvodnit, že toto poskytnutí služeb nemá vliv na profesionální úsudek statutárního auditora nebo auditorské společnosti a na zprávu auditora.

Účast na rozhodování auditovaného subjektu a poskytování služeb uvedených v odst. 3 písm. a) bodech ii) a iii) bude v každém případě považováno za skutečnost ovlivňující nezávislost.

Poskytování služeb uvedených v odst. 3 písm. a) bodech i) a iv) až viii) se bude předem pokládat za skutečnost ovlivňující tuto nezávislost.

Statutární auditor nebo auditorská společnost se mohou obrátit na příslušný orgán, aby k této otázce vydal stanovisko.

5. V případech, kdy auditorská společnost získává více než jednu třetinu svých ročních příjmů z poskytování auditorských služeb velkým subjektům veřejného zájmu a pokud je součástí sítě, jejíž členové dosahují v Evropské unii celkových ročních příjmů z poskytování auditorských služeb přesahujících jednu miliardu pět set milionů EUR, musí splnit tyto podmínky:

- a) nesmí přímo ani nepřímo žádnému subjektu veřejného zájmu poskytovat neauditorské služby;
- b) nesmí být součástí sítě, která v Evropské unii poskytuje neauditorské služby;

- c) subjekt poskytující služby uvedené v odstavci 3 nesmí přímo či nepřímo držet více než 5 % kapitálu nebo hlasovacích práv v auditorské společnosti;
 - d) subjekty poskytující služby uvedené v odstavci 3 nesmí přímo či nepřímo držet dohromady více než 10 % kapitálu nebo hlasovacích práv v auditorské společnosti;
 - e) tato auditorská společnost nesmí přímo ani nepřímo držet více než 5 % kapitálu nebo hlasovacích práv ve společnosti poskytující služby uvedené v odstavci 3.
6. Komise má pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 68 za účelem přizpůsobení seznamu souvisejících služeb finančního auditu uvedených v odstavci 2 a seznamu neauditorských služeb uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Při využívání této pravomoci přihlédne Komise k vývoji v provádění auditů a v auditorské profesi.

Článek 11

Příprava na povinný audit a posuzování rizika ohrožení nezávislosti

1. Dříve než statutární auditor nebo auditorská společnost přijmou zakázku na provedení povinného auditu subjektu veřejného zájmu nebo budou v jejím provádění pokračovat, musejí posoudit a zdokumentovat tyto skutečnosti:
- zda statutární auditor nebo auditorská společnost splňují požadavky na vnitřní organizaci uvedené v článku 6;
 - zda statutární auditor nebo auditorská společnost splňují požadavky uvedené v člancích 7, 9 a 10;
 - zda statutární auditor nebo auditorská společnost disponují kompetentními zaměstnanci, dostatkem času a prostředky, aby byl audit proveden náležitým způsobem;
 - zda je v případě auditorské společnosti klíčový auditorský partner schválen jako statutární auditor v členském státě vyžadujícím povinný audit;
 - zda jsou splněny podmínky článku 33;
 - aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES, zda je subjekt veřejného zájmu bezúhonný.
2. Statutární auditor nebo auditorská společnost také posoudí, zda neexistuje riziko ohrožení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost nesmějí provádět povinný audit v případě, že mezi statutárním auditorem, auditorskou společností nebo sítí a auditovaným subjektem existuje přímý či nepřímý finanční, obchodní, zaměstnanecký nebo jiný vztah, na základě kterého by nestranná, rozumná a

informovaná třetí osoba došla k závěru, že je nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti ohrožena.

Pokud je nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti ohrožena rizikem sebehodnocení nebo existence vlastního zájmu, statutární auditor nebo auditorská společnost nesmějí povinný audit provést.

Pokud je nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti ohrožena rizikem protekčního vztahu, spřízněnosti, spoléhání nebo zastrahování, musí statutární auditor nebo auditorská společnost uplatnit ochranná opatření za účelem zmírnění tohoto rizika. Je-li význam hrozeb ve srovnání s uplatněnými ochrannými opatřeními takový, že nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti je přesto ohrožena, statutární auditor nebo auditorská společnost povinný audit neprovedou.

3. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí o posouzení uvedeném v odstavcích 1 a 2 vést záznamy a musejí v pracovních materiálech k auditu zdokumentovat všechna významná rizika ohrožení své nezávislosti i ochranná opatření uplatněná za účelem zmírnění těchto rizik.
- 4 Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí:
 - a) každoročně výboru pro audit písemně potvrzovat svoji nezávislost na auditovaném subjektu;
 - b) každoročně výboru pro audit písemně potvrzovat jména auditorských partnerů, vysokého vedoucího pracovníka a vedoucího pracovníka hlavního týmu provádějícího povinný audit a doložit, že nedochází ke střetu zájmů;
 - c) požádat o povolení výboru pro audit, pokud hodlá auditovanému subjektu poskytovat neauditorské služby ve smyslu čl. 10 odst. 3 písm. b) bodů i) a ii);
 - d) požádat o povolení příslušného orgánu podle čl. 35 odst. 1, pokud hodlá auditovanému subjektu poskytovat neauditorské služby ve smyslu čl. 10 odst. 3 písm. b) bodů iii) a iv);
 - e) projednat s výborem pro audit případná rizika ohrožující jejich nezávislost a ochranná opatření přijatá s cílem tato rizika zmírnit a zdokumentovaná podle odstavce 3.

V případě, že se na auditovaný subjekt vztahuje výjimka z povinnosti disponovat výborem pro audit, auditovaný subjekt rozhodne, která organizační složka či orgán subjektu bude plnit povinnosti uložené výboru pro audit v tomto odstavci.

KAPITOLA II

DŮVĚRNOST A PROFESNÍ TAJEMSTVÍ

Článek 12

Důvěrnost a profesní tajemství

Statutární auditoři nebo auditorské společnosti, včetně těch, kteří na auditorském úkolu přestali pracovat, a bývalí statutární auditoři nebo auditorské společnosti, se nesmějí dovolávat pravidel důvěrnosti a profesního tajemství uvedených v čl. 23 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, aby zabránili použití ustanovení tohoto nařízení.

Článek 13

Poskytnutí informací auditorům ze třetích zemí a orgánům ze třetích zemí

1. V případě, že statutární auditor nebo auditorská společnost provádějí povinný audit subjektu veřejného zájmu, který je součástí skupiny podniků, jejichž mateřský podnik se nachází v třetí zemi, pravidla důvěrnosti a profesního tajemství uvedená v čl. 23 odst. 1 směrnice 2006/43/ES nejsou překážkou tomu, aby statutární auditor nebo auditorská společnost předali příslušnou dokumentaci o prováděné auditorské činnosti auditorovi skupiny, který se nachází ve třetí zemi, v případě, že je tato dokumentace bezpodmínečně nutná pro vypracování auditu konsolidovaných účetních závěrek mateřského podniku.

Předávání informací auditorovi skupiny, který se nachází v třetí zemi, musí být v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES a platnými vnitrostátními pravidly ochrany osobních údajů.

2. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu, který vydal cenné papíry ve třetí zemi nebo který je součástí skupiny vydávající povinné konsolidované účetní závěrky ve třetí zemi, mohou pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty související s auditem daného subjektu, které mají v držení, předat příslušným orgánům příslušných třetích zemí pouze za podmínek uvedených v článku 47 směrnice 2006/43/ES.

KAPITOLA III

PROVÁDĚNÍ POVINNÉHO AUDITU

Článek 14

Rozsah povinného auditu

1. Při provádění povinného auditu subjektu veřejného zájmu musí statutární auditor nebo auditorská společnost přijmout všechna nezbytná opatření, která umožní zformulovat výrok k tomu, zda roční nebo konsolidované účetní závěrky subjektu veřejného zájmu poskytují věrný a poctivý obraz v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví, a případně zda tyto roční nebo konsolidované účetní závěrky splňují zákonné požadavky uvedené v článku 22.

Tato opatření musejí zahrnovat alespoň požadavky uvedené v článcích 15 až 20.

Výrok statutárního auditora nebo auditorské společnosti musí být vyjádřen v souladu s články 21 až 25.

2. Aniž jsou dotčeny požadavky na vykazování uvedené v článcích 22 a 23, rozsah statutárního auditu nezahrnuje ujištění ohledně budoucí životaschopnosti auditovaného subjektu ani účinnosti nebo efektivity, s jakou řídicí či správní orgán spravoval nebo bude spravovat záležitosti subjektu.

Článek 15

Profesní skepticismus

Při provádění statutárního auditu subjektu veřejného zájmu musí statutární auditor nebo auditorská společnost po celou dobu auditu zachovávat profesní skepticismus, mít na vědomí možnost významné nesprávnosti způsobené skutečnostmi nebo chováním ukazujícím na nesrovnalosti, včetně podvodu nebo chyby, a to nezávisle na zkušenosti auditora či společnosti z minulosti dokládající poctivost a integritu vedení auditovaného subjektu a osob pověřených jeho řízením.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí zachovávat profesní skepticismus zejména při přezkumu odhadů vedení, pokud jde o reálné hodnoty a ztrátu ze snížení hodnoty goodwillu a jiné nemateriální faktory a budoucí peněžní toky hrající roli při úvahách o trvání podniku.

Pro účely tohoto článku se „profesním skepticismem“ rozumí postoj, který obnáší podezřívavost, citlivost na okolnosti, které by mohly ukazovat na možnou nesprávnost způsobenou chybou nebo podvodem, a kritické posuzování důkazních informací.

Článek 16

Organizace práce

1. Pokud povinný audit subjektu veřejného zájmu provádí auditorská společnost, tato auditorská společnost určí alespoň jednoho klíčového auditorského partnera. Auditorská společnost poskytne auditorskému partnerovi (auditorským partnerům) potřebné prostředky k řádnému vykonávání jeho nebo jejich povinností.

Hlavním kritériem auditorské společnosti pro výběr klíčového auditorského partnera (partnerů), kterého jmenuje, je zajištění kvality, nezávislosti a odbornosti auditu.

Určený auditorský partner (partneři) se musí aktivně zapojovat do provádění povinného auditu.

2. Pokud povinný audit subjektu veřejného zájmu provádí statutární auditor, tento auditor musí zakázce věnovat dostatek času a z řad svých zaměstnanců musí vyčlenit dostatečné zdroje, aby zajistil řádné vykonávání svých povinností.
3. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí vést záznamy o případech, kdy jejich zaměstnanci nedodrží toto nařízení. Dále musejí vést záznamy o všech důsledcích tohoto nedodržení, včetně opatření přijatých ve vztahu k těmto zaměstnancům a opatření přijatých za účelem změny vnitřního systému řízení kvality. Statutární auditor nebo auditorská společnost sestaví výroční zprávu obsahující přehled všech takových opatření, kterou předloží svým zaměstnancům.

Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost využívají poradenství externích expertů, musejí zdokumentovat zaslanoú žádost i poskytnuté poradenství.

4. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí vést záznamy o klientském účtu. Ke každému auditovanému klientovi musejí tyto záznamy obsahovat tyto údaje:
 - a) jméno, adresu a místo podnikání;
 - b) v případě auditorské společnosti klíčového auditorského partnera nebo partnery;
 - c) odměny účtované za povinný audit a odměny účtované za jiné služby v každém účetním období.
5. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí pro každý prováděný povinný audit vytvořit auditorský spis. Auditorský spis musí obsahovat alespoň tyto údaje a dokumenty, a to buď v papírové, nebo v elektronické podobě:
 - a) smlouvu mezi statutárním auditorem nebo auditorskou společností a auditovaným subjektem, včetně případných dodatků k této smlouvě;
 - b) korespondenci s auditovaným subjektem související s povinným auditem;
 - c) plán auditu, kterým se stanoví pravděpodobný rozsah a metoda povinného auditu;

- d) popis povahy a rozsahu prováděné auditované činnosti;
- e) datum zahájení a ukončení jednotlivých fází auditorských postupů stanovené plánem auditu;
- f) hlavní zjištění provedených auditorských postupů;
- g) závěry vyvozené ze zjištění uvedených pod písmenem f);
- h) výrok statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera doložený návrhy zpráv uvedených v člancích 22 a 23;
- i) údaje zaznamenané podle čl. 11 odst. 3, čl. 16 odst. 3, článků 17 a 18 a čl. 19 odst. 6;
- j) jiné důležité údaje a dokumenty, které mají význam pro dokládání zpráv uvedených v člancích 22 a 23 a pro sledování souladu s tímto nařízením a dalšími platnými zákonnými požadavky.

Auditorský spis musí být uzavřen nejpozději dva měsíce od data podpisu zprávy auditora uvedené v článku 22.

6. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí vést záznamy o případných stížnostech v souvislosti s prováděním povinných auditů.

Článek 17

Integrita trhu

1. V případě, že dojde k incidentu, který má nebo může mít vážné důsledky pro správnost činností souvisejících s povinným auditem statutárního auditora nebo auditorské společnosti, statutární auditor nebo auditorská společnost musejí:
 - a) vést o incidentu záznam;
 - b) přijmout vhodná opatření za účelem zvládnutí důsledků incidentu a zabránění jeho opakování;
 - c) informovat o incidentu příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 1.

Záznamy uvedené v písmenu a) prvního pododstavce musejí obsahovat fakta a okolnosti incidentu, informace o dotčené osobě nebo osobách a podrobnosti o opatřeních přijatých podle písmene b) tohoto pododstavce.

2. Aniž je tím dotčena směrnice 2005/60/ES, v případě, že má statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu podezření nebo přiměřené důvody k podezření, že vyšla najevo fakta nebo došlo k chování, které poukazují na to, že došlo nebo dochází k nesrovnalostem či pokusu o nesrovnalost, včetně podvodu s ohledem na účetní závěrky auditovaného subjektu, musí o tom informovat auditovaný subjekt a vyzvat jej, aby záležitost prošetřil a

přijal vhodná opatření za účelem napravení této nesrovnalosti a zajištění toho, aby se tato nesrovnalost do budoucna neopakovala.

V případě, že auditovaný subjekt záležitost neprošetří nebo nepřijme žádná opatření, nebo pokud se statutární auditor nebo auditorská společnost domnívají, že opatření přijatá auditovaným subjektem nejsou vhodná pro nápravu této nesrovnalosti, statutární auditor nebo auditorská společnost o této nesrovnalosti informují příslušné orgány pověřené dohledem nad subjekty veřejného zájmu.

Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost v dobré víře informují příslušné orgány o případných skutečnostech uvedených v prvním pododstavci, nejedná se o porušení žádných smluvních ani zákonných omezení zveřejňování informací a tyto osoby v daném ohledu nenesou žádnou odpovědnost.

Článek 18

Audit konsolidovaných účetních závěrek

1. V případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků, jejímž mateřským podnikem je subjekt veřejného zájmu, musí auditor skupiny:
 - a) nést plnou odpovědnost za zprávu auditora uvedenou v článku 22 a dodatečnou zprávu určenou výboru pro audit uvedenou v článku 23 v souvislosti s konsolidovanými účetními závěrkami;
 - b) zdokumentovat, jakou auditorskou činnost provádí auditor (auditoři) ze třetí země, statutární auditor (auditoři), auditorský subjekt (subjekty) ze třetí země nebo auditorská společnost (společnosti) pro účely auditu skupiny;
 - c) provést přezkum a vést dokumentaci o svém přezkumu auditorské činnosti prováděné jedním nebo více auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskými společnostmi pro účely auditu skupiny. Dokumentace shromážděná auditorem skupiny umožní odpovídajícímu příslušnému orgánu náležitě přezkoumat činnost auditora skupiny.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce zajistí auditor skupiny souhlas jednoho nebo více auditorů ze třetí země, statutárních auditorů, auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorských společností s předáním příslušné dokumentace při provádění auditu konsolidovaných účetních závěrek, které bude podmínkou toho, aby se auditor skupiny mohl spolehnout na práci tohoto auditora nebo auditorů ze třetí země, statutárních auditorů, auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorských společností.

2. V případě, že auditor skupiny není schopen zajistit soulad s písmenem c) prvního pododstavce odstavce 1, musí přijmout vhodná opatření a náležitým způsobem informovat příslušný orgán podle čl. 35 odst. 1.

Mezi tato opatření může patřit provedení dodatečné činnosti v oblasti povinného auditu, a to buď přímo, nebo prostřednictvím outsourcingu těchto úkolů, v příslušné pobočce subjektu veřejného zájmu.

3. Pokud je auditor skupiny podroben kontrole zajištění kvality nebo vyšetřování povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků, jejichž mateřský podnik je subjektem veřejného zájmu, auditor skupiny musí příslušnému orgánu na vyžádání zpřístupnit příslušnou dokumentaci, kterou vede a která se týká auditorské činnosti vykonávané jedním nebo více auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskými společnostmi pro účely auditu skupiny, včetně pracovních materiálů významných pro audit skupiny.

V souladu s hlavou IV kapitolou III tohoto nařízení si příslušný orgán vyžádá další dokumentaci k auditorské činnosti provedené jedním nebo více statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi pro účely auditu skupiny od příslušných orgánů.

Je-li součást skupiny podniků auditována jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, příslušný orgán si vyžádá dodatečnou dokumentaci o auditorské činnosti vykonané jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země od příslušných orgánů třetích zemí prostřednictvím pracovních ujednání uvedených v článku 47 směrnice 2006/43/ES.

Odchylně od třetího pododstavce, je-li součást skupiny podniků auditovaná jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, s níž není uzavřeno pracovní ujednání uvedené v článku 47 směrnice 2006/43/ES, odpovídá auditor skupiny také za to, že bude na vyžádání řádně předložena dodatečná dokumentace o auditorské činnosti provedené jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, včetně pracovních materiálů významných pro audit skupiny. Aby zajistil předložení této dokumentace, musí auditor skupiny uchovávat kopii takové dokumentace, dohodnout si s auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země neomezený přístup na požádání nebo provést jiné vhodné opatření. Pokud z právních nebo jiných důvodů nelze pracovní materiály k auditu předat ze třetí země auditorovi skupiny, musí dokumentace, kterou uchovává auditor skupiny, obsahovat důkaz, že provedl náležité úkony, aby k dokumentaci k auditu získal přístup, a v případě jiných než právních překážek vyplývajících z právních předpisů dané země důkaz o takové překážce.

Článek 19

Přezkum vnitřního řízení kvality

1. Před vydáním zpráv uvedených v člancích 22 a 23 je nutné provést přezkum vnitřního řízení kvality, při kterém se posoudí, zda statutární auditor nebo klíčový auditorský partner mohl reálně dospět k výroku a závěrům vyjádřeným v návrhu těchto zpráv.
2. Přezkumem vnitřního řízení kvality je pověřena osoba provádějící přezkum vnitřního řízení kvality. Touto osobou provádějící přezkum je statutární auditor, který se neúčastní vykonávání povinného auditu, s nímž přezkum vnitřního řízení kvality souvisí.

3. Při provádění přezkumu vnitřního řízení kvality zaznamená osoba provádějící přezkum alespoň:
 - a) informace ústně a písemně poskytnuté statutárním auditorem nebo klíčovým auditorským partnerem dokládající hlavní zjištění, k nimž se dospělo v průběhu provedených auditorských postupů a závěry, jež byly z těchto zjištění vyvozeny, ať už tyto informace byly poskytnuty na žádost osoby provádějící přezkum vnitřního řízení kvality, či nikoli.
 - b) auditované účetní závěrky;
 - c) hlavní zjištění provedených auditorských postupů a závěry, jež byly z těchto zjištění vyvozeny;
 - d) výroky statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera vyjádřené v návrhu zpráv uvedených v článcích 22 a 23;
4. Přezkum vnitřního řízení kvality musí posuzovat alespoň tyto prvky:
 - a) nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti na auditovaném subjektu;
 - b) závažná rizika, která zjistil statutární auditor nebo klíčový auditorský partner při provádění povinného auditu, a opatření, která přijal, aby těmto rizikům vhodným způsobem čelil;
 - c) argumentaci statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera, zejména pokud jde o významnost a závažná rizika uvedená v písmenu b);
 - d) případné žádosti o poradenství externích expertů a provádění tohoto poradenství;
 - e) povahu a rozsah napravených i nenapravených nesprávností v účetních závěrkách, které byly zjištěny v průběhu provádění auditu;
 - f) témata projednávaná s výborem pro audit a správními a/nebo dozorčími orgány auditovaného subjektu;
 - g) témata projednávaná s příslušnými orgány a případně s dalšími třetími stranami;
 - h) informace o tom, zda dokumenty a informace vybrané ze spisu uspokojivým způsobem odrážejí postoje, jež zaujímají zaměstnanci účastníci se auditu, a zda tyto dokumenty a informace dokládají výrok statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera vyjádřený v návrhu zpráv uvedených v článcích 22 a 23.
5. Osoba provádějící přezkum vnitřního řízení kvality projedná výsledky přezkumu vnitřního řízení kvality se statutárním auditorem nebo klíčovým auditorským partnerem. Statutární auditor nebo auditorská společnost určí postup pro případ, že se osoba provádějící přezkum neshodne se statutárním auditorem nebo klíčovým auditorským partnerem na výsledcích přezkumu.

6. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí vést záznamy o výsledcích vnitřního přezkumu řízení kvality a o úvahách, na nichž se tyto výsledky zakládají.

Článek 20

Používání mezinárodních standardů pro audit

Statutární auditor (auditoři) nebo auditorská společnost (společnosti) musejí provádět povinný audit subjektů veřejného zájmu v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 směrnice 2006/43/ES za podmínky, že jsou tyto standardy v souladu s požadavky tohoto nařízení.

KAPITOLA IV

ZPRÁVY AUDITORA

Článek 21

Výsledky povinného auditu

Statutární auditor nebo auditorská společnost uvedou výsledky povinného auditu v těchto zprávách:

- zprávě auditora v souladu s článkem 22;
- dodatečné zprávě výboru pro audit v souladu s článkem 23.

Statutární auditor nebo auditorská společnost předloží výsledky povinného auditu výboru pro audit auditovaného subjektu v souladu s článkem 24 a orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu v souladu s článkem 25.

Článek 22

Zpráva auditora

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost uvedou výsledky povinného auditu subjektu veřejného zájmu ve zprávě auditora.
2. Zpráva auditora musí být vypracována písemně. Zpráva musí obsahovat alespoň:
 - a) identifikaci subjektu, jehož roční nebo konsolidované účetní závěrky byly auditovány;
 - b) upřesnění ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek a data a období, k němuž se vztahují;

- c) v případě přezkumu dodatečných zpráv vysvětlení rozsahu tohoto přezkumu;
- d) identifikaci orgánu auditovaného subjektu, který jmenoval statutárního auditora (auditory) nebo auditorskou společnost (společnosti);
- e) datum jmenování a období nepřerušené činnosti včetně dřívějších obnovení a opětovných jmenování;
- f) údaj, že povinný audit byl proveden v souladu s mezinárodními auditorskými standardy ve smyslu článku 20;
- g) rámec účetního výkaznictví, který byl použit při přípravě účetních závěrek;
- h) popis použité metodiky, včetně toho, jaká část rozvahy byla kontrolována přímo a jaká část byla založena na kontrole systému a souladu;
- i) vysvětlení případných rozdílů při zvažování věcné kontroly a kontroly souladu ve srovnání s předchozím rokem, a to i v případě, že byl povinný audit v předchozím roce proveden jiným statutárním auditorem (auditory) nebo auditorskou společností (společnostmi);
- j) výklad podrobností o stupni významnosti použitém při provádění povinného auditu;
- k) určení klíčových oblastí s rizikem významné nesprávnosti ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek, včetně významných účetních odhadů nebo oblastí nejistoty měření;
- l) prohlášení o postavení auditovaného subjektu nebo, v případě povinného auditu konsolidovaných finančních závěrek, mateřského podniku a skupiny, zejména pak posouzení schopnosti subjektu nebo mateřského podniku a skupiny v dohledné budoucnosti splnit svoji povinnost, a tím pádem pokračovat v trvání;
- m) posouzení systému vnitřní kontroly subjektu nebo, v případě konsolidovaných účetních závěrek, mateřského podniku, včetně závažných nedostatků vnitřní kontroly zjištěných v průběhu povinného auditu, a systému pro účetnictví a výkazy hospodaření;
- n) vysvětlení, do jaké míry byl povinný audit navržen k tomu, aby byly jeho prostřednictvím zjištěny nesrovnalosti, včetně podvodů;
- o) popis a vysvětlení případných porušení účetních pravidel nebo porušení právních předpisů či ustanovení, zakládajících aktů, rozhodnutí v účetní oblasti a jiných záležitostí významných pro řízení subjektu;
- p) potvrzení, že auditorský výrok souhlasí s dodatečnou zprávou určenou výboru pro audit uvedenou v článku 23;
- q) prohlášení o tom, že nebyly poskytnuty neauditorské služby uvedené v čl. 10 odst. 3 a o tom, že audit byl statutárním auditorem (auditory) nebo auditorskou společností (společnostmi) proveden zcela nezávisle. V případě, že povinný

audit provedla auditorská společnost, ve zprávě by měl být uveden každý člen týmu pracujícího na auditorské zakázce a mělo by zde být uvedeno, že všichni tito členové byli zcela nezávislí a neměli přímé ani nepřímé zájmy v auditovaném subjektu;

- r) neauditorské služby ve smyslu čl 10 odst. 3 písm. b) bodů i) a ii), které výbor pro audit povolil statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti poskytnout auditovanému subjektu;
 - s) neauditorské služby ve smyslu čl. 10 odst. 3 písm. b) bodů iii) a iv), které příslušný orgán podle čl. 35 odst. 1 povolil statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti poskytnout auditovanému subjektu;
 - t) výrok, v němž je jasně uveden výrok statutárního auditora (auditorů) nebo auditorské společnosti (společnosti) ohledně toho, zda roční nebo konsolidované účetní závěrky podávají věrný a poctivý obraz a byly vypracovány v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví, a případně zda jsou roční nebo konsolidované účetní závěrky v souladu se zákonnými požadavky; výrok auditora může být buď bez výhrad, s výhradou, záporný anebo, pokud je pro statutárního auditora (auditory) nebo auditorskou společnost (společnosti) nemožné vynést auditorský výrok, je vynesení výroku odmítnuto. V případě výroku s výhradami, záporného výroku nebo v případě odmítnutí vynést výrok musí být ve zprávě uvedeno vysvětlení důvodů k takovému rozhodnutí;
 - u) odkaz na jakékoli záležitosti, na něž statutární auditor (auditoři) nebo auditorská společnost (společnosti) zvláštním způsobem upozorňují, aniž by vynesli auditorský výrok s výhradou;
 - v) výrok, zda je výroční zpráva v souladu s roční účetní závěrkou za stejné fiskální období, či nikoli;
 - w) údaje o sídle statutárního auditora (auditorů) nebo auditorské společnosti (společnosti).
3. Pokud byl jmenován více než jeden statutární auditor nebo více než jedna auditorská společnost, aby provedli povinný audit subjektu veřejného zájmu, tito statutární auditori nebo auditorské společnosti se musejí dohodnout na výsledcích povinného auditu a předložit společnou zprávu a společný výrok. Pokud nedojde ke shodě, každý statutární auditor nebo auditorská společnost předloží samostatně vlastní výrok. Pokud jeden statutární auditor nebo jedna auditorská společnost předloží výrok s výhradami, záporný výrok nebo pokud odmítne vynést výrok, celkový výrok je považován za výrok s výhradami, záporný výrok nebo odmítnutí vynést výrok. Každý statutární auditor nebo auditorská společnost v samostatném odstavci uvedou důvody svého nesouhlasu.
4. Zpráva auditora nesmí být delší než čtyři stránky nebo 10 000 znaků (bez mezer). Nesmí obsahovat křížové odkazy na dodatečnou zprávu určenou výboru pro audit uvedenou v článku 23.

5. Zpráva auditora musí být opatřena datem a podepsána statutárním auditorem (auditory) nebo auditorskou společností (společnostmi). V případě, že povinný audit provádí auditorská společnost, zpráva auditora musí být podepsána alespoň statutárním auditorem (auditory), který jménem auditorské společnosti povinný audit provádí.
6. Článek 35 směrnice [XXX] o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách některých typů podniků se na zprávy auditora subjektů veřejného zájmu nevztahuje.
7. Statutární auditor nebo auditorská společnost nesmějí použít název žádného příslušného orgánu způsobem, který by znamenal nebo naznačoval, že tento orgán podporuje nebo schvaluje zprávu auditora.

Článek 23

Dodatečná zpráva určená výboru pro audit

1. Statutární auditor (auditoři) nebo auditorská společnost (společnosti) provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu předloží dodatečnou zprávu výboru pro audit auditovaného subjektu.

Pokud auditovaný subjekt nedisponuje výborem pro audit, dodatečná zpráva se předkládá orgánu, který v auditovaném subjektu plní odpovídající funkci.

Výbor pro audit nebo orgán plnící odpovídající funkci mohou dodatečnou zprávu předat řídicímu, správnímu nebo dozorčímu orgánu auditovaného subjektu.

Dodatečná zpráva může být zveřejněna na valné hromadě auditovaného subjektu v případě, že se tak rozhodne řídicí nebo správní orgán auditovaného subjektu.

2. Dodatečná zpráva určená výboru pro audit musí být vypracována písemně. Musí v ní být podrobně a jasně vysvětleny výsledky provedeného povinného auditu a musí obsahovat alespoň:
 - a) prohlášení o nezávislosti podle čl. 22 odst. 2 písm. q);
 - b) určení dat jednání s výborem pro audit nebo orgánem plnícím v auditovaném subjektu odpovídající funkci;
 - c) určení dat případných jednání s řídicím, správním nebo dozorčím orgánem auditovaného subjektu;
 - d) popis postupu jmenování;
 - e) popis rozdělení úkolů mezi statutárním auditorem (auditory) a/nebo auditorskou společností (společnostmi);
 - f) určení a vysvětlení úsudků ohledně významných nejasností, které by mohly vyvolat pochybnosti o schopnosti subjektu pokračovat v trvání;

- g) podrobné určení toho, zda se účetnictví, výkazy hospodaření, všechny auditované dokumenty, roční nebo konsolidované účetní závěrky a případné dodatečné zprávy jeví jako odpovídající;
 - h) určení a podrobné vysvětlení všech případů nesouladu, včetně méně významných případů, pokud to výbor pro audit považuje za důležité pro plnění svých úkolů;
 - i) posouzení použitých metod hodnocení jednotlivých položek v ročních nebo konsolidovaných účetních závěrkách včetně případného dopadu jejich změn;
 - j) veškeré podrobnosti o všech zárukách, doporučujících dopisech, podnicích s veřejnou účastí a dalších podpůrných opatřeních využitých při hodnocení trvání podniku;
 - k) potvrzení účasti na kontrolách skladových zásob a dalších fyzických kontrolách v případě, že tyto kontroly skladových zásob nebo jiné kontroly proběhly;
 - l) určení a vysvětlení zásad konsolidace v případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek;
 - m) uvedení auditorské činnosti prováděné jedním nebo více auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskými společnostmi v případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek;
 - n) informace o tom, zda auditovaný subjekt poskytl všechna požadovaná vysvětlení a dokumenty.
3. V případě, že mezi jmenovanými statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi dojde k neshodě, pokud jde o auditorské postupy, účetní pravidla nebo další otázky týkající se provádění povinného auditu, důvody této neshody musejí být vysvětleny v dodatečné zprávě určené výboru pro audit.
4. Dodatečná zpráva určená výboru pro audit musí být opatřena datem a podepsána statutárním auditorem (auditorem) nebo auditorskou společností (společnostmi). V případě, že povinný audit provádí auditorská společnost, dodatečná zpráva určená výboru pro audit musí být podepsána alespoň statutárním auditorem (auditorem), kteří jménem auditorské společnosti provádí povinný audit.
5. Statutární auditor (auditoři) nebo auditorská společnost (společnosti) musí dodatečnou zprávu neprodleně zpřístupnit příslušným orgánům, pokud o to požádají.

Článek 24

Dohled výboru pro audit nad povinným auditem

Činnost statutárního auditora (auditorů) nebo auditorské společnosti (společností) provádějících povinný audit musí být monitorována výborem pro audit subjektů veřejného zájmu.

Statutární auditor (auditoři) nebo auditorská společnost (společnosti) musí výboru pro audit podávat hlášení o klíčových záležitostech vyplývajících z povinného auditu, zejména pak o významných nedostacích vnitřní kontroly ve vztahu k procesu účetního výkaznictví. Na požádání jakékoli strany musí statutární auditor (auditoři) nebo auditorská společnost (společnosti) tyto záležitosti projednat s výborem pro audit.

Výbor pro audit informuje správní nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku povinného auditu. Výbor pro audit vysvětlí, jakým způsobem povinný audit přispěl ke správnosti účetního výkaznictví a jaká byla jeho úloha v tomto procesu.

V případě, že se na auditovaný subjekt vztahuje výjimka z povinnosti disponovat výborem pro audit, auditovaný subjekt rozhodne, která organizační složka či orgán subjektu bude komunikovat se statutárním auditorem nebo auditorskou společností v zájmu splnění povinností stanovených v tomto článku.

Článek 25

Zpráva určená orgánům dohledu subjektů veřejného zájmu

1. Aniž jsou dotčeny článek 55 směrnice 2004/39/ES, článek 53 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES,³⁴ čl. 15 odst. 4 směrnice 2007/64/ES, článek 106 směrnice 2009/65/ES, čl. 3 odst. 1 směrnice 2009/110/ES a článek 72 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES³⁵, statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu má povinnost oznámit neprodleně příslušným orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se subjektu veřejného zájmu, o nichž se dozví při výkonu uvedeného povinného auditu a jež by mohly vyústit v některou z těchto událostí:
 - a) významné porušení právních předpisů, nařízení nebo správních ustanovení, které stanoví případné podmínky, jimiž se řídí povolování, nebo které stanoví konkrétní podmínky pro pokračování činnosti subjektu veřejného zájmu;
 - b) znemožnění nepřetržitého fungování subjektu veřejného zájmu;
 - c) odmítnutí potvrdit účetní závěrky nebo vyjádření výhrad.

Statutární auditor nebo auditorská společnost mají dále povinnost nahlásit jakákoli fakta nebo rozhodnutí, o nichž se dozvědí při provádění povinného auditu podniku, jenž má úzké vazby se subjektem veřejného zájmu, pro který statutární auditor nebo auditorská společnost provádějí povinný audit.

2. Příslušné orgány vykonávající dozor nad úvěrovými institucemi a pojišťovacími podniky musejí vést pravidelné rozhovory se statutárními auditory a auditorskými společnostmi provádějícími povinný audit těchto institucí a podniků.

³⁴ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

³⁵ OJ L 335, 17.12.2009, p.1.

Pro usnadnění plnění úkolů uvedených v prvním pododstavci vydají EBA a EIOPA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1094/2010 pokyny určené příslušným orgánům vykonávajícím dozor nad úvěrovými institucemi a pojišťovacími podniky.

3. Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost v dobré víře informují příslušné orgány o případných skutečnostech nebo rozhodnutích uvedených v prvním odstavci nebo o případných skutečnostech zjištěných v průběhu rozhovorů uvedených v odstavci 2, nejedná se o porušení žádných smluvních ani zákonných omezení zveřejňování informací a tyto osoby v daném ohledu nenesou žádnou odpovědnost.

KAPITOLA V

ZPRÁVY O TRANSPARENTNOSTI PODÁVANÉ STATUTÁRNÍMI AUDITORY A AUDITORSKÝMI SPOLEČNOSTMI A VEDENÍ ZÁZNAMŮ

Článek 26

Zveřejňování finančních informací

1. Auditorská společnost provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu musí nejpozději čtyři měsíce po skončení každého účetního období zveřejňovat svoji výroční finanční zprávu ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice 2004/109/ES.

Statutární auditoři provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu musejí zveřejňovat svůj roční výkaz zisků a ztrát.

2. Ve výroční finanční zprávě a ročním výkazu zisků a ztrát musí být uveden celkový obrát rozdělený na odměny z povinného auditu ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu a subjektů patřících do skupiny podniků, jejichž mateřský podnik je subjektem veřejného zájmu, odměny z povinného auditu ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek jiných subjektů a odměny účtované za související služby finančního auditu vymezené v čl. 10 odst. 2.

Výroční finanční zpráva nebo roční výkaz zisků a ztrát podléhají auditu v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

3. V případě, že je statutární auditor nebo auditorská společnost součástí sítě, statutární auditor nebo auditorská společnost ve výroční zprávě nebo v příloze ročního výkazu zisků a ztrát poskytnou tyto dodatečné informace:
 - a) název každého statutárního auditora nebo auditorské společnosti v síti;
 - b) zemi nebo země, kde jednotliví statutární auditoři nebo auditorské společnosti patřící do sítě plní roli statutárního auditora nebo mají své sídlo, správní ústředí nebo hlavní místo podnikání;

- c) celkový obrat z povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek vytvořený statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi, jež jsou součástí sítě;
- d) konsolidované účetní závěrky auditované v rámci sítě a, pokud existuje právní subjekt, který síť řídí, auditované účetní závěrky tohoto právního subjektu v souladu s čl. 4 odst. 3 směrnice 2004/109/ES.

Odchylně od prvního pododstavce nesmí statutární auditor nebo auditorská společnost poskytnout dodatečné informace v případě, že jsou zveřejňovány právním subjektem řídícím síť nebo jiným zástupcem sítě. V tomto případě statutární auditor nebo auditorská společnost uvedou do přílohy ročního výkazu zisků a ztrát nebo výroční finanční zprávy, kde jsou tyto informace dostupné.

- 4. Výroční finanční zpráva nebo roční výkaz zisků a ztrát se zveřejňuje na internetových stránkách statutárního auditora nebo auditorské společnosti a musí být na těchto internetových stránkách dostupný po dobu nejméně pěti let.

O zveřejnění ročního výkazu zisků a ztrát nebo výroční finanční zprávy na svých internetových stránkách informují statutární auditoři a auditorské společnosti příslušné orgány.

Článek 27

Zpráva o transparentnosti

- 1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit (audity) subjektů veřejného zájmu musejí nejpozději tři měsíce od konce každého účetního období zveřejnit výroční zprávu o transparentnosti. Výroční zpráva o transparentnosti se zveřejňuje na internetových stránkách statutárního auditora nebo auditorské společnosti a musí být na těchto internetových stránkách dostupná po dobu nejméně pěti let.

Statutární auditor nebo auditorská společnost mají možnost svoji výroční zprávu o transparentnosti aktualizovat. V takovém případě auditor nebo společnost uvedou, že se jedná o aktualizovanou verzi zprávy, a původní verze zprávy bude nadále dostupná na internetových stránkách.

O zveřejnění nebo případné aktualizaci zprávy o transparentnosti na internetových stránkách statutárního auditora nebo auditorské společnosti informují statutární auditoři a auditorské společnosti orgán ESMA a příslušné orgány.

- 2. Výroční zpráva o transparentnosti musí obsahovat alespoň tyto údaje:
 - a) popis právní struktury a vlastnictví auditorské společnosti;
 - b) v případě, že je statutární auditor nebo auditorská společnost součástí sítě, popis sítě a jejího právního a strukturálního uspořádání;
 - c) popis struktury řízení auditorské společnosti;

- d) popis vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti a prohlášení správního nebo řídicího orgánu o účinnosti jeho fungování;
- e) údaj o tom, kdy byl proveden poslední přezkum zajištění kvality podle článku 40;
- f) seznam subjektů veřejného zájmu, u kterých byly statutárním auditorem nebo auditorskou společností provedeny audity v předchozím účetním období a seznam subjektů, od nichž statutární auditor nebo auditorská společnost získali více než 5 % svého ročního příjmu;
- g) prohlášení o nezávislosti činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti, které rovněž potvrdí, že byl proveden vnitřní přezkum dodržování nezávislosti;
- h) prohlášení o strategii, kterou statutární auditor nebo auditorská společnost sledují v oblasti průběžného vzdělávání statutárních auditorů podle článku 13 směrnice 2006/43/ES;
- i) informace o tom, na základě čeho se v auditorských společnostech vypočítává odměna partnerů;
- j) popis strategie, na základě které se střídají klíčoví auditorští partneři a zaměstnanci podle čl. 33 odst. 5;
- k) případné prohlášení o správě a řízení společnosti.

Za výjimečných okolností se může statutární auditor nebo auditorská společnost rozhodnout, že nezveřejní informace požadované v písmenu f) prvního pododstavce v míře nutné k tomu, aby omezila bezprostřední a významné ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být s to dokázat příslušným orgánům, že takové ohrožení existuje.

3. Zpráva o transparentnosti musí být podepsána statutárním auditorem nebo auditorskou společností.

Článek 28

Prohlášení o správě a řízení společnosti

1. V případě, že auditorská společnost získá více než jednu třetinu svých ročních příjmů z poskytování auditorských služeb od velkých subjektů veřejného zájmu, musí zveřejnit prohlášení o správě a řízení společnosti. Toto prohlášení musí být uvedeno jako samostatný oddíl zprávy o transparentnosti.
2. Prohlášení o správě a řízení společnosti musí obsahovat alespoň tyto informace:
 - a) odkaz na alespoň jednu z těchto informací:

- i) zásady správy a řízení společnosti, které se na auditorskou společnost vztahují;
- ii) zásady správy a řízení společnosti, které se auditorská společnost dobrovolně rozhodla používat;
- iii) všechny důležité informace o postupech správy a řízení společnosti používaných nad rámec požadavků podle vnitrostátního práva.

V případech, kdy jsou poskytnuty informace uvedené v bodech i) a ii), musí auditorská společnost uvést také informaci o tom, kde jsou příslušné texty veřejně dostupné. V případech, kdy jsou poskytnuty informace uvedené v bodě iii), musí auditorská společnost zpřístupnit veřejnosti své postupy správy a řízení společnosti;

Pokud auditorská společnost nepodléhá žádným zásadám správy a řízení společnosti ani se žádnými zásadami správy a řízení společnosti dobrovolně neřídí, musí tento fakt uvést.

- b) nakolik se auditorská společnost v souladu s vnitrostátními právními předpisy odchyluje od zásad správy a řízení společnosti uvedených v písm. a) bodech i) nebo ii), vysvětlení od auditorské společnosti, od kterých částí zásad správy a řízení společnosti se odchýlila a z jakých důvodů. Pokud se společnost rozhodla nepoužívat žádná ustanovení zásad správy a řízení společnosti uvedených v písm. a) bodu i) nebo ii), objasní důvody, které ji k tomu vedly;
- c) popis hlavních rysů systémů vnitřní kontroly a řízení rizik podniku ve vztahu k procesu účetního výkaznictví;
- d) tyto informace:
 - i) významné přímé a nepřímé držení hlasovacích práv, které se rovná nebo přesahuje 5 % celkových hlasovacích práv v auditorské společnosti, včetně nepřímého držení hlasovacích práv prostřednictvím pyramidových struktur a křížového držení hlasovacích práv;
 - ii) identitu držitelů jakýchkoli zvláštních kontrolních práv a popis těchto práv, informaci, zda tato práva vyplývají z držení jakýchkoli cenných papírů, smluvně či jinak;
 - iii) případná omezení hlasovacích práv, včetně omezení hlasovacích práv držitelů určitého procentního podílu nebo počtu hlasů, lhůty platné pro stávající hlasovací práva,
 - (iv) pravidla, jimiž se řídí jmenování a výměna členů představenstva a změna stanov;
 - (v) pravomoci představenstva;
- e) fungování valné hromady akcionářů nebo držitelů hlasovacích práv a její klíčové pravomoci a popis práv akcionářů nebo držitelů hlasovacích práv a

možnosti výkonu těchto práv, pokud již tyto informace nejsou zcela stanoveny vnitrostátními právními předpisy;

- f) složení a fungování správních, řídicích a dozorčích orgánů a jejich výborů.

Článek 29

Poskytování informací příslušným orgánům

Statutární auditor nebo auditorská společnost každoročně předloží svému příslušnému orgánu seznam auditovaných subjektů veřejného zájmu podle od nich získaného příjmu.

Článek 30

Uchovávání záznamů

Statutární auditoři a auditorské společnosti musejí uchovávat dokumenty a informace uvedené v čl. 6 odst. 1, čl. 9 odst. 3, čl. 11 odst. 3 a 4, čl. 16 odst. 2 až 6, čl. 17 odst. 1 a 2, čl. 18 odst. 1 a 3, čl. 19 odst. 3 až 6, článcích 22, 23 a 24, čl. 25 odst. 1 a 2, článku 29, čl. 32 odst. 2, 3, 5 a 6, čl. 33 odst. 6 a čl. 43 odst. 4 po dobu pěti let od vyhotovení těchto dokumentů nebo informací.

Členské státy mohou po statutárních auditorech a auditorských společnostech požadovat, aby dokumenty a informace uvedené v prvním pododstavci uchovávaly po delší období v souladu s jejich pravidly pro ochranu osobních údajů a správními a soudními postupy.

HLAVA III

JMENOVÁNÍ STATUTÁRNÍCH AUDITORŮ A AUDITORSKÝCH SPOLEČNOSTÍ SUBJEKTY VEŘEJNÉHO ZÁJMU

Článek 31

Výbor pro audit

1. Každý subjekt veřejného zájmu musí mít výbor pro audit. Výbor pro audit se skládá z členů správního orgánu bez výkonných pravomocí nebo členů dozorčího orgánu auditovaného subjektu nebo členů jmenovaných valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu, případně ekvivalentního orgánu u subjektů, které akcionáře nemají.

Alespoň jeden člen výboru pro audit musí mít auditorskou kvalifikaci a jiný člen musí mít auditorskou a/nebo účetní kvalifikaci. Členové výboru jako celek musí mít odbornou způsobilost relevantní pro odvětví, ve kterém auditovaný subjekt působí.

Většina členů výboru pro audit musí být nezávislá. Předseda výboru pro audit je jmenován jeho členy a musí být nezávislý.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může u subjektů veřejného zájmu, které splňují kritéria stanovená v písmenech f) a t) čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES³⁶, funkce přidělené výboru pro audit vykonávat správní nebo dozorčí orgán jako celek alespoň za předpokladu, že je-li předseda takového orgánu výkonným členem, není předsedou výboru pro audit.
3. Odchylně od odstavce 1 mohou následující subjekty veřejného zájmu rozhodnout, že nebudou mít výbor pro audit:
 - a) jakýkoli subjekt veřejného zájmu, který je dceřiným podnikem ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS, pokud splňuje požadavky uvedené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku na úrovni skupiny;
 - b) jakýkoli subjekt veřejného zájmu, který je subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES nebo alternativním investičním fondem ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU;
 - c) jakýkoli subjekt veřejného zájmu, jehož jedinou činností je jednat jako emitent cenných papírů zajištěných aktivy ve smyslu čl. 2 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 809/2004³⁷;
 - d) úvěrová instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2000/48/ES, jejíž podíly nebo akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES a která trvale nebo opakovaně vydává pouze dluhové cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu za předpokladu, že je celková jmenovitá hodnota všech takových dluhových cenných papírů nižší než 100 000 000 EUR a že nezveřejnila prospekt podle směrnice 2003/71/ES.

Subjekty veřejného zájmu uvedené pod písmeny b) a c) vysvětlí veřejnosti důvody, proč nepovažují za vhodné mít výbor pro audit ani správní či dozorčí orgán pověřený vykonáváním činností výboru pro audit.

4. Odchylně od odstavce 1 se může subjekt veřejného zájmu, který má orgán vykonávající rovnocenné funkce jako výbor pro audit, který vznikl a funguje v souladu s předpisy platnými v členském státě, ve kterém je auditovaný subjekt registrován, může rozhodnout nemít výbor pro audit. V takovém případě tento subjekt uvede, který orgán vykonává tyto funkce, a složení tohoto orgánu.
5. Aniž je dotčena odpovědnost členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů nebo jiných členů jmenovaných valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu, výbor pro audit mimo jiné:

³⁶ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

³⁷ Úř. věst. L 149, 11.12.2010, s. 1.

- a) sleduje postup účetního výkaznictví a předkládá doporučení nebo návrhy, které zajistí jeho integritu;
- b) sleduje účinnost vnitřní kontroly podniku, případně vnitřního auditu a systémů řízení rizik;
- c) sleduje povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek a dohlíží na úplnost a integritu návrhů zprávy auditora v souladu s články 22 až 23;
- d) posuzuje a sleduje nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s články 5 až 11 a zejména poskytování doplňkových služeb auditovanému subjektu v souladu s článkem 10;
- e) odpovídá za postup při výběru statutárního auditora (auditorů) nebo auditorské společnosti (společnosti) a doporučuje statutárního auditora (auditory) nebo auditorskou společnost (společnosti), kteří budou jmenováni v souladu s článkem 32;
- f) povoluje případ od případu, aby statutární auditor nebo auditorská společnost poskytovali auditovanému subjektu služby uvedené v čl. 10 odst. 3 písm. b) bodech i) a ii) tohoto nařízení.

Článek 32

Jmenování statutárních auditorů a auditorských společností

1. Pro účely uplatňování článku 37 směrnice 2006/43/ES se na jmenování statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu uplatní podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

V případě použití čl. 37 odst. 2 směrnice 2006/43/ES bude subjekt veřejného zájmu informovat příslušný orgán o použití alternativních systémů nebo způsobů jmenování uvedených v tomto článku.

2. Výbor pro audit předloží správní nebo dozorčí radě auditovaného subjektu doporučení týkající se jmenování statutárních auditorů a auditorských společností. Výbor pro audit toto doporučení odůvodní.

Pokud se nejedná o prodloužení auditorské zakázky podle čl. 33 odst. 1 druhého pododstavce, bude doporučení obsahovat alespoň dvě možnosti auditorské zakázky a výbor pro audit musí vyjádřit řádně odůvodněnou preferenci jedné z nich.

Pokud se jedná o prodloužení auditorské zakázky podle čl. 33 odst. 1 druhého pododstavce, zohlední výbor pro audit při vypracování svého doporučení veškeré poznatky a závěry týkající se doporučeného statutárního auditora nebo auditorské společnosti uvedené v čl. 40 odst. 6 a vydané příslušným orgánem podle čl. 44 písm. d).

Ve svém doporučení výbor pro audit uvede, že jeho doporučení nebylo vystaveno vlivu třetí strany a že se na něj nevztahuje žádná smluvní doložka uvedená v odstavci 7.

3. Pokud se nejedná o prodloužení auditorské zakázky podle čl. 33 odst. 1 druhého pododstavce, bude vypracováno doporučení výboru pro audit uvedené v odstavci 2 tohoto článku na základě výběrového řízení, které uspořádá auditovaný subjekt v souladu s následujícími kritérii:
- a) auditovaný subjekt musí mít možnost vyzvat kteréhokoli statutárního auditora nebo auditorskou společnost k předložení nabídky na poskytování služeb povinného auditu za předpokladu, že bude dodržen čl. 33 odst. 2 a že alespoň jeden z vyzvaných auditorů nebo společností nezískal v dotyčném členském státě v předchozím kalendářním roce více než 15 % celkových odměn za audit od velkých subjektů veřejného zájmu;
 - b) auditovaný subjekt musí mít možnost zvolit si, jakým způsobem kontaktuje vyzvaného statutárního auditora (auditory) nebo auditorskou společnost (společnosti), a nebude povinen zveřejnit výzvu k podání nabídek v *Úředním věstníku Evropské unie* a/nebo ve vnitrostátních věstnících nebo novinách;
 - c) auditovaný subjekt vypracuje zadávací dokumentaci týkající se záměru vyzvaného statutárního auditora (auditorů) nebo auditorské společnosti (společností). Tato zadávací dokumentace jim musí umožnit pochopit činnost auditovaného subjektu a typ povinného auditu, který má být proveden. Zadávací dokumentace musí obsahovat průhledná a nediskriminační kritéria výběru, která auditovaný subjekt použije pro hodnocení návrhů ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností;
 - d) auditovaný subjekt musí mít možnost definovat výběrové řízení a v průběhu tohoto řízení vést přímá jednání se zainteresovanými uchazeči;
 - e) pokud v souladu s vnitrostátním právem nebo právem Unie příslušné orgány uvedené v článku 35 požadují, aby statutární auditori a auditorské společnosti splňovali určité standardy kvality, musí být tyto standardy obsaženy v zadávací dokumentaci;
 - f) auditovaný subjekt vyhodnotí nabídky statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s kritérii výběru zadanými předem v zadávací dokumentaci. Auditovaný subjekt vypracuje zprávu o závěrech výběrového řízení a výbor pro audit ji schválí. Auditovaný subjekt a výbor pro audit musí zohlednit všechny inspekční zprávy týkající se statutárního auditora nebo auditorské společnosti účastnících se výběrového řízení uvedené v čl. 40 odst. 6 a vydané příslušným orgánem podle čl. 44 písm. d);
 - g) auditovaný subjekt musí být schopen prokázat příslušnému orgánu uvedenému v článku 35, že výběrové řízení proběhlo spravedlivě.

Výbor pro audit je odpovědný za výběrové řízení podle prvního pododstavce.

Pro účely bodu a) prvního pododstavce zveřejní příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 1 seznam dotčených auditorů a auditorských společností, který bude

každoročně aktualizován. Příslušný orgán využije informace poskytnuté statutárními auditory a auditorskými společnostmi na základě článku 28 k provedení příslušných výpočtů.

4. Subjekty veřejného zájmu, které splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 1 písm. f) a t) směrnice 2003/71/ES, nejsou povinny uplatňovat výběrové řízení uvedené v odstavci 4.
5. Návrh správní nebo dozorčí rady valné hromadě akcionářů nebo členů auditovaného subjektu na jmenování statutárních auditorů nebo auditorských společností zahrnuje doporučení výboru pro audit.

Pokud se návrh správní nebo dozorčí rady odchyluje od doporučení výboru pro audit, bude návrh obsahovat vysvětlení důvodů, proč se neřídí doporučením výboru pro audit.

6. V případě úvěrové instituce nebo pojišťovny musí správní nebo dozorčí rada předložit návrh příslušnému orgánu uvedenému v čl. 35 odst. 2. Příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 2 má právo volbu navrhovanou v tomto doporučení vetovat. Každá taková námitka musí být řádně odůvodněna.

Pokud příslušný orgán nezareaguje ve stanovené lhůtě po předložení doporučení výboru pro audit, bude to považováno za konkludentní souhlas s tímto doporučením.

7. Jakékoli smluvní ustanovení uzavřené mezi subjektem veřejného zájmu a třetí stranou, které by omezovalo výběr subjektu provádějícího povinný audit valnou hromadou akcionářů nebo členů tohoto subjektu podle článku 37 směrnice 2006/43/ES na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů a auditorských společností, je neplatné.

Subjekt veřejného zájmu musí informovat příslušné orgány uvedené v článku 35 o jakémkoli pokusu třetí strany zavést takovou smluvní doložku nebo jinak ovlivnit rozhodnutí valné hromady akcionářů o výběru statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

8. V případě, že se na auditovaný subjekt vztahuje výjimka z povinnosti disponovat výborem pro audit, auditovaný subjekt rozhodne, která organizační složka či orgán subjektu bude plnit povinnosti uložené výboru pro audit v tomto odstavci.
9. Členské státy rozhodnout o minimálním počtu statutárních auditorů nebo auditorských společností, kteří budou za určitých okolností jmenováni subjekty veřejného zájmu, a stanovit podmínky pro vztahy mezi jmenovanými auditory nebo společnostmi.

Pokud členský stát stanoví takový požadavek, bude o něm informovat Komisi a ESMA.

10. Za účelem usnadnění úkolu auditovaného subjektu uspořádat výběrové řízení na jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti vydají EBA, EIOPA a ESMA pokyny určené subjektům veřejného zájmu týkající se kritérií pro výběrové řízení uvedených v odstavci 3 v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 33

Trvání auditorské zakázky

1. Subjekt veřejného zájmu jmenuje statutárního auditora nebo auditorskou společnost na první zakázku, která nesmí být kratší než dva roky.

Subjekt veřejného zájmu může tuto zakázku obnovit pouze jednou.

Maximální délka trvání obou těchto zakázek společně nesmí přesáhnout 6 let.

Pokud během nepřetržité zakázky v délce 6 let byly jmenováni dva statutární auditoři nebo auditorské společnosti, maximální délka trvání zakázky každého statutárního auditora nebo statutární společnosti nesmí přesáhnout 9 let.

2. Po uplynutí maximální doby trvání zakázky uvedené v odstavci 1 nesmí statutární auditor nebo auditorská společnost nebo jakýkoli z členů její sítě provádět povinný audit dotčeného subjektu veřejného zájmu, dokud neuplyne období nejméně čtyř let.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2 výjimečně platí, že subjekt veřejného zájmu může požádat příslušný orgán podle čl. 35 odst. 1 o přiznání prodloužení ke znovujmenování daného statutárního auditora nebo auditorskou společnost na další zakázku. V případě jmenování dvou statutárních auditorů nebo auditorských společností nesmí tato třetí zakázka přesáhnout tři roky. V případě jmenování jednoho statutárního auditora nebo auditorské společnosti nesmí tato třetí zakázka přesáhnout dva roky.
4. Klíčový auditorský partner (partneři) odpovědný za provádění povinného auditu ukončí účast na povinném auditu auditovaného subjektu po uplynutí sedmi let ode dne jmenování. Tento partner (partneři) se může opět zapojit do povinného auditu auditovaného subjektu po uplynutí nejméně tří let.

Statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vhodný mechanismus postupného pravidelného střídání nejvyšších pracovníků podílejících se na povinném auditu, který bude zahrnovat alespoň osoby registrované jako statutární auditoři. Tento mechanismus postupného pravidelného střídání probíhá ve fázích, přičemž jsou obměňováni jednotlivci, nikoli celý tým. Musí být přiměřený vzhledem k rozsahu a rozměru činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být schopni prokázat příslušnému orgánu, že tento mechanismus je účinně uplatňován a přizpůsoben rozsahu a rozměru činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

5. Jsou-li statutární auditor nebo auditorská společnost nahrazeni jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností, poskytne bývalý auditor nebo bývalá auditorská společnost novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti předávací spis. Tento spis obsahuje důležité informace týkající se auditovaného subjektu v míře přiměřeně nezbytné k pochopení charakteru podnikání a vnitřní organizace auditovaného subjektu a k zajištění kontinuity povinného auditu a jeho srovnatelnosti s audity provedenými v minulých letech.

Bývalý statutární auditor nebo bývalá auditorská společnost musejí také novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti umožnit přístup k dodatečným zprávám určeným výboru pro audit z minulých let uvedeným v článku 23 a k jakýmkoli informacím předaným příslušným orgánům podle článků 25 a 27.

Bývalý statutární auditor nebo bývalá auditorská společnost musejí být schopni prokázat příslušnému orgánu, že tyto informace byly novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti poskytnuty.

6. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem specifikovat technické požadavky týkající se obsahu předávacího spisu uvedeného v odstavci 6.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 6 v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 34

Odvolání a odstoupení statutárních auditorů a auditorských společností

1. Aniž je dotčen čl. 38 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, bude auditovaný subjekt i statutární auditor nebo auditorská společnost informovat příslušný orgán o odvolání nebo odstoupení statutárního auditora nebo auditorské společnosti v průběhu plnění auditorského úkolu a tento krok dostatečně odůvodní.

V případě, že členský stát jmenuje jiné příslušné orgány pro účely hlavy III tohoto nařízení v souladu s čl. 35 odst. 2, musí tento příslušný orgán předat tyto informace příslušnému orgánu uvedenému v čl. 35 odst. 1.

2. Výbor pro audit, jeden nebo více akcionářů a příslušné orgány uvedené v čl. 35 odst. 1 nebo v čl. 35 odst. 2 musejí mít možnost v řádně odůvodněných případech podat žalobu u vnitrostátního soudu pro odvolání statutárního auditora (auditorů) nebo auditorské společnosti (společností).

V případě, že se uplatní podmínka stanovená v čl. 6 odst. 2 směrnice 2007/36/ES, bude se vztahovat i na akcionáře, kteří vykonávají pravomoci uvedené v prvním pododstavci.

V případě, že se na auditovaný subjekt vztahuje výjimka z povinnosti disponovat výborem pro audit, auditovaný subjekt rozhodne, která organizační složka či orgán subjektu bude plnit povinnosti uložené výboru pro audit v tomto odstavci.

HLAVA IV

DOHLED NAD ČINNOSTÍ AUDITORŮ A AUDITORSKÝCH SPOLEČNOSTÍ PROVÁDĚJÍCÍCH POVINNÝ AUDIT SUBJEKTŮ VEŘEJNÉHO ZÁJMU

KAPITOLA I

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 35

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát určí příslušný orgán odpovědný za provádění úkolů stanovených v tomto nařízení a za zajištění uplatňování tohoto nařízení.
Příslušným orgánem bude jeden z následujících orgánů:
 - a) příslušný orgán uvedený v čl. 24 odst. 1 směrnice 2004/109/ES;
 - b) příslušný orgán uvedený v čl. 24 odst. 4 písm. h) směrnice 2004/109/ES;
 - c) příslušný orgán uvedený v článku 32 směrnice 2006/43/ES.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že odpovědnost za zajištění uplatňování celé hlavy III tohoto nařízení nebo její části bude v případě potřeby svěřena příslušným orgánům uvedeným v:
 - a) čl. 24 odst. 1 směrnice 2004/109/ES;
 - b) čl. 24 odst. 4 písm. h) směrnice 2004/109/ES;
 - c) článku 40 směrnice 2006/48/ES;
 - d) článku 30 směrnice 2009/138/ES;
 - e) článku 20 směrnice 2007/64/ES;
 - f) čl. 3 odst. 1 směrnice 2009/110/ES;
 - g) článku 48 směrnice 2004/39/ES;
 - h) článku 97 směrnice 2009/110/ES;
 - h) článku 44 směrnice 2011/61/EU.

3. V případě, že byl podle odstavců 1 a 2 určen více než jeden příslušný orgán, budou tyto orgány uspořádány takovým způsobem, že jim budou jednoznačně přiděleny úkoly.
4. Odstavci 1, 2 a 3 není dotčena možnost členského státu stanovit zvláštní právní a správní předpisy pro zámořská evropská území, za jejichž vnější vztahy daný členský stát odpovídá.
5. Příslušné orgány musí být vybaveny dostatečnými personálními zdroji s ohledem na kapacitu a odbornost a musí mít odpovídající zdroje, aby mohly plnit své úkoly stanovené v tomto nařízení.
6. Členské státy informují sebe navzájem, EBA, EIOPA a ESMA v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, a uvědomí Komisi o jmenování příslušných orgánů pro účely tohoto nařízení.

ESMA tyto informace zkonsoliduje a zveřejní.

Článek 36

Podmínky nezávislosti

Příslušné orgány a orgán, na který příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 1 přenesl úkoly, musí být nezávislé na statutárních auditorech a auditorských společnostech.

Do řízení těchto orgánů nesmí být zapojena žádná osoba, která v průběhu předchozích tří let:

- a) vykonávala povinné audity subjektů veřejného zájmu;
- b) měla hlasovací právo v auditorské společnosti;
- c) byla členem správního, řídicího nebo dozorčího orgánu auditorské společnosti;
- d) byla zaměstnána nebo jinak spojena s auditorskou společností.

Financování těchto orgánů je bezpečné a není vystaveno žádnému nepatřičnému vlivu ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností;

Článek 37

Profesní tajemství

Povinnost zachovávat profesní tajemství se vztahuje na všechny osoby, které jsou nebo byly zaměstnány příslušnými orgány, případně jakýmkoli orgánem, na který příslušný orgán uvedený v čl. 35 odst. 1 přenesl úkoly, včetně odborníků nasmlouvaných těmito orgány. Informace, na které se vztahuje profesní tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li jinak toto nařízení, právní předpisy nebo správní postupy členského státu.

Článek 38

Pravomoci příslušných orgánů

1. Aniž jsou dotčeny články 40 a 41, nesmějí příslušné orgány nebo jiné veřejné orgány členského státu při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení zasahovat do obsahu zpráv auditora.
2. Za účelem plnění svých úkolů podle tohoto nařízení budou příslušným orgánům v souladu s vnitrostátními právními předpisy svěřeny veškeré dohlížecí a vyšetřovací pravomoci, které jsou pro výkon jejich funkcí nezbytné. Tyto pravomoci budou vykonávat některým z následujících způsobů:
 - a) přímo;
 - b) ve spolupráci s dalšími orgány;
 - c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na subjekty, na které byly přeneseny úkoly v souladu s čl. 35 odst. 1;
 - d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.
3. Za účelem plnění svých úkolů podle tohoto nařízení budou příslušným orgánům v souladu s vnitrostátními právními předpisy v rámci výkonu dohledu svěřeny následující pravomoci:
 - a) nahlížet do jakýchkoli dokumentů vztahujících se k provádění jejich úkolů v jakékoli formě a získávat nebo pořizovat jejich kopie;
 - b) požadovat informace od jakékoli osoby a v případě potřeby předvolat a vyslechnout jakoukoli osobu za účelem získání informací;
 - c) provádět ohlášené i neohlášené kontroly na místě;
 - d) požadovat výpisy telefonních hovorů a datových přenosů zpracovaných statutárními auditory a auditorskými společnostmi;
 - e) postoupit věci k trestnímu stíhání;
 - f) požádat odborníky o provedení ověření nebo šetření;
 - g) přijmout správní opatření a sankce uvedené v článku 61.

Příslušné orgány mohou pravomoci uvedené v prvním pododstavci využívat pouze ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem provádějícím povinný audit subjektů veřejného zájmu, osobám podílejícím se na činnosti statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinný audit subjektů veřejného zájmu, auditovaným subjektům, jejich sesterským společnostem a spřízněným třetím stranám, třetím stranám, na které statutární auditoři a auditorské společnosti provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu přenesli některé

funkce nebo činnosti, a k osobám s jinou vazbou na statutární auditory a auditorské společnosti, kteří provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu.

4. K žádosti o výpisy telefonních hovorů a datových přenosů uvedené v odst. 3 písm. d) je nezbytné povolení od soudního orgánu.
5. Pokud družstvo ve smyslu čl. 2 odst. 14 směrnice 2006/43/ES nebo podobný subjekt ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS musí nebo smí být podle vnitrostátního práva členem neziskového auditorského subjektu, příslušný orgán podle čl. 35 odst. 1 může rozhodnout, že některá ustanovení tohoto nařízení se nepoužijí na povinný audit takového subjektu za podmínky, že zásady nezávislosti podle kapitoly I tohoto nařízení jsou splněny ze strany statutárního auditora vykonávajícího povinný audit a ze strany osob, které mohou být s to ovlivnit povinný audit. Pro účely rozhodování o takových výjimečných situacích nepoužití některých ustanovení tohoto nařízení konzultuje případně příslušný orgán podle čl. 35 odst. 1 dozorčí orgán daného družstva nebo podobného subjektu.

Příslušný orgán podle čl. 35 odst. 1 informuje ESMA o takových výjimečných situacích nepoužití některých ustanovení tohoto nařízení. Sdělí ESMA seznam ustanovení tohoto nařízení, které nebyly použity pro povinný audit subjektů podle odstavce 5 a důvody opravňující přiznání výjimky pro toto nepoužití.

6. Zpracování osobních údajů zpracovávaných v rámci výkonu dohledu a vyšetřovací pravomoci podle tohoto článku se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES.

Článek 39

Spolupráce s dalšími příslušnými orgány na vnitrostátní úrovni

Příslušný orgán určený v souladu s čl. 35 odst. 1 a případně orgán, na který příslušný orgán přenesl úkoly, budou spolupracovat na vnitrostátní úrovni s:

- a) orgány příslušnými pro schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností podle směrnice 2006/43/ES;
- b) orgány uvedenými v čl. 35 odst. 2 bez ohledu na to, zda byly určeny jako příslušné orgány pro účely tohoto nařízení či nikoli;
- c) finančními zpravodajskými jednotkami a příslušnými orgány uvedenými v člancích 21 a 37 směrnice 2005/60/ES.

KAPITOLA II

ZAJIŠTĚNÍ KVALITY, VYŠETŘOVÁNÍ, SLEDOVÁNÍ TRHU, KRIZOVÉ PLÁNOVÁNÍ A TRANSPARENTNOST ÚKOLŮ PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ

Článek 40

Zajištění kvality

1. Pro účely tohoto článku se rozumí:
 - a) „kontrolami“ přezkumy zajištění kvality statutárních auditorů a auditorských společností, které provádí kontrolor a které nejsou vyšetřováním ve smyslu článku 41;
 - b) „kontrolorem“ osoba provádějící přezkum, která splňuje požadavky stanovené v odst. 3 druhém pododstavci písm. a) tohoto článku a je zaměstnána příslušným orgánem;
 - c) „odborníkem“ fyzická osoba, která má specifické odborné znalosti v oblasti finančních trhů, účetního výkaznictví, provádění auditu či v jiných oblastech týkajících se kontrol, přičemž odborníky mohou být i činní statutární auditoři.
2. Příslušné orgány uvedené v čl. 35 odst. 1 zavedou účinný systém zajištění kvality auditu.

Příslušný orgán provádí přezkumy zajištění kvality statutárních auditorů a auditorských společností, kteří provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, alespoň jednou za tři roky.
3. Příslušný orgán odpovídá za systém zajištění kvality a organizuje ho takovým způsobem, aby fungoval nezávisle na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech.

Příslušný orgán má tyto povinnosti, které nesmí být delegovány na žádné sdružení ani orgán spojený s účetní či auditorskou profesí:

 - a) schvalování a změny kontrolních metodik včetně příruček pro kontrolu a postupů následujících po kontrole, metodik výkaznictví a periodických kontrolních programů;
 - b) schvalování a změny zpráv o kontrole a zpráv o postupech následujících po kontrole;
 - c) schvalování a přidělování kontrolorů pro každou kontrolu.

Příslušný orgán přidělí na systém zajištění kvality odpovídající zdroje.

4. Příslušný orgán zajistí, aby existovaly příslušné politiky a postupy týkající se nezávislosti a objektivnosti pracovníků včetně kontrolorů a řízení kontrolního systému.

Příslušný orgán musí při jmenování kontrolorů splnit následující kritéria:

- a) kontroloři musí mít náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a zároveň zvláštní školení o přezkumu zajištění kvality;
- b) osobě, která je činným statutárním auditorem nebo je zaměstnána u statutárního auditora nebo auditorské společnosti či je se statutárním auditorem nebo auditorskou společností jinak spojena, není povoleno působit v roli kontrolora;
- c) osobě není povoleno působit v roli kontrolora při kontrole statutárního auditora nebo auditorské společnosti, pokud neuplynuly alespoň dva roky od doby, kdy tato osoba přestala být společníkem či zaměstnancem uvedeného auditora nebo uvedené auditorské společnosti, nebo od doby, kdy s nimi tato osoba přestala být jinak spojena;
- d) kontroloři učiní prohlášení, že mezi nimi a kontrolovaným statutárním auditorem nebo auditorskou společností neexistuje střet zájmů.

Pokud má příslušný orgán nedostatečný počet kontrolorů, může uzavřít smlouvu s odborníky na provádění konkrétních kontrol. Příslušnému orgánu mohou být rovněž nápomocni odborníci, pokud je to nezbytné pro řádný průběh kontroly. V takových případech budou příslušné orgány a odborníci postupovat v souladu s požadavky tohoto odstavce. Odborníci musí být nezávislí na profesních sdruženích a subjektech.

5. Rozsah kontrol by měl zahrnovat:

- a) hodnocení návrhu vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti nebo statutárního auditora;
- b) přiměřené prověření souladu postupů a přezkum auditorských spisů subjektů veřejného zájmu s cílem ověřit účinnost vnitřního systému řízení kvality;
- c) s ohledem na zjištění učiněná při kontrolách podle písmen a) a b) tohoto odstavce hodnocení obsahu posledních výročních zpráv o transparentnosti zveřejněných statutárním auditorem nebo auditorskou společností v souladu s článkem 27.

Měly by být přezkoumány alespoň následující politiky a postupy vnitřní kontroly statutárního auditora nebo auditorské společnosti:

- a) dodržování platných norem auditu a norem řízení kvality a dodržování etických požadavků a požadavků nezávislosti, včetně požadavků uvedených v kapitole IV směrnice 2006/43/ES a v člancích 5 až 10 tohoto nařízení, jakož i příslušných právních a správních předpisů dotčeného členského státu, ze strany statutárního auditora nebo auditorské společnosti;

- b) množství a kvalita použitých zdrojů, včetně dodržování požadavků na průběžné vzdělávání uvedených v článku 13 směrnice 2006/43/ES;
- c) dodržování požadavků uvedených v článku 9 týkajících se odměn účtovaných za audit.

Pro účely prověření souladu je alespoň významná část auditorských spisů vybírána na základě analýzy rizik nesprávného provádění povinného auditu.

Příslušné orgány budou rovněž pravidelně přezkoumávat metodiky užívané statutárními auditory a auditorскими společnostmi provádějícími povinný audit.

Kontroly musí být vhodné a přiměřené s ohledem na rozsah a složitost činností kontrolované auditorské společnosti nebo statutárního auditora.

- 6. Zjištění učiněná při kontrolách a z nich vyplývající závěry, které jsou podkladem pro doporučení, včetně zjištění a závěrů týkajících se zprávy o transparentnosti, jsou sděleny kontrolovanému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti a jsou s nimi prodiskutovány, a to před vypracováním zprávy o kontrole.

Kontrolovaný statutární auditor nebo auditorská společnost naplní doporučení vyplývající z kontrol v přiměřené době, kterou určí příslušný orgán. Tato doba v případě doporučení vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti nepřekročí 12 měsíců.

- 7. Tato kontrola je předmětem zprávy, která obsahuje hlavní závěry přezkumu zajištění kvality;

Článek 41

Vyšetřování

Příslušné orgány uvedené v čl. 35 odst. 1 stanoví účinné systémy vyšetřování s cílem zjištění, nápravy a prevence nesprávného provádění povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

V případě, že si příslušný orgán najme odborníky pro provádění konkrétních úkolů, zajistí, aby mezi těmito odborníky a vyšetřovaným statutárním auditorem nebo auditorskou společností neexistoval střet zájmů.

Článek 42

Sledování trhu

- 1. Příslušné orgány uvedené v čl. 35 odst. 1 budou pravidelně sledovat vývoj na trhu poskytování služeb povinného auditu subjektům veřejného zájmu.

Příslušné orgány budou posuzovat zejména následující skutečnosti:

- a) rizika vyplývající z vysoké koncentrace včetně zániku auditorských společností s významným podílem na trhu, přerušení poskytování služeb povinného auditu v konkrétních odvětvích i napříč odvětvími, další hromadění rizik na trhu a dopad na celkovou stabilitu finančního sektoru;
 - b) potřebu přijmout opatření ke zmírnění těchto rizik.
2. Do X X 20XX [2 roky od vstupu tohoto nařízení v platnost], a nadále nejméně s dvouletou frekvencí vypracuje každý příslušný orgán zprávu o této otázce, a předloží ji ESMA, EBA a EIOPA.

ESMA, EBA a EIOPA použijí tyto zprávy k vypracování společné zprávy o situaci na úrovni Unie. Tato zpráva se předkládá Komisi, Evropské centrální bance a Evropské radě pro systémová rizika.

Článek 43

Krizové plánování

1. Aniž je dotčen článek 52, budou příslušné orgány určené podle čl. 35 odst. 1 vyžadovat, aby alespoň šest největších auditorských společností v oblasti povinného auditu velkých subjektů veřejného zájmu v každém členském státě vypracovalo krizový plán řešení případné události ohrožující kontinuitu provozu dotyčné společnosti.

Příslušný úřad zveřejní seznam společností, jichž se týká první pododstavec, a bude jej každoročně aktualizovat. Příslušný orgán využije informace poskytnuté statutárními auditory a auditorskými společnostmi na základě článku 28 k provedení výpočtů určujících těchto šest největších auditorských společností.

2. Tyto pohotovostní plány musí stanovit opatření s cílem předejít přerušení poskytování služeb povinného auditu subjektům veřejného zájmu, zabránit rozšíření problému na další auditorské společnosti bez ohledu na to, zda patří do stejné sítě, v důsledku rizika odpovědnosti nebo rizika ztráty dobré pověsti, a zabránit dalšímu strukturálnímu hromadění rizik na trhu.

Pohotovostní plány musí uvádět:

- a) úroveň odpovědnosti každého partnera v rámci auditorské společnosti;
 - b) do jaké míry se právní odpovědnost může šířit do dalších auditorských společností, které patří do stejné sítě, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU a na mezinárodní úrovni.
3. Aniž jsou dotčeny platné vnitrostátní úpadkové právní předpisy, mohou příslušné orgány výslovně požadovat, aby pohotovostní plány stanovily opatření k přípravě řádně probíhajícího úpadku dotčené společnosti.

4. Dotčené auditorské společnosti předloží své pohotovostní plány příslušným orgánům ve lhůtě stanovené příslušnými orgány. Pohotovostní plány se budou podle potřeby aktualizovat.

Příslušné orgány pohotovostní plány formálně neschvalují ani nepotvrzují. Mohou však vyjádřit stanovisko k pohotovostním plánům nebo k návrhům pohotovostních plánů, pokud je s nimi auditorské společnosti budou konzultovat předem.

Článek 44

Transparentnost příslušných orgánů

Příslušné orgány musí být průhledné a musí zveřejňovat minimálně:

- a) roční zprávy o činnosti týkající se plnění úkolů stanovených v tomto nařízení;
- b) roční programy činností týkající se plnění úkolů stanovených v tomto nařízení
- c) každoroční zprávu o celkových výsledcích systému zajištění kvality. Tato zpráva bude zahrnovat informace o vydaných doporučeních, dalším postupu následujícím po doporučeních, opatřeních v oblasti dohledu a uložených sankcích. Rovněž bude obsahovat kvantitativní informace a jiné zásadní informace o výkonnosti v oblasti finančních zdrojů a obsazování pracovních míst a účinnosti systému zajištění kvality;
- d) zjištění a závěry z kontrol uvedené v čl. 40 odst. 6.

KAPITOLA III

SPOLUPRÁCE MEZI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY A VZTAHY S EVROPSKÝMI ORGÁNY DOHLEDU

Článek 45

Povinnost spolupracovat

Příslušné orgány členských států spolupracují mezi sebou navzájem, pokud je to nezbytné pro účely tohoto nařízení, a to i v případech, kdy vyšetřované jednání nepředstavuje porušení žádného právního předpisu platného v dotčeném členském státě.

Článek 46

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA)

1. Spolupráce mezi příslušnými orgány bude organizována v rámci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA).

ESMA za tímto účelem vytvoří stálý vnitřní výbor v souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1095/2010. Tento vnitřní výbor se bude skládat nejméně z příslušných orgánů uvedených v čl. 35 odst. 1 tohoto nařízení. Příslušné orgány uvedené v článku 32 směrnice 2006/43/ES musí být přizvány k účasti na jednání tohoto vnitřního výboru o otázkách týkajících se schvalování a registrace statutárních auditorů a auditorských společností a vztahů se třetími zeměmi v míře nezbytné z hlediska povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

ESMA spolupracuje s EBA a EIOPA v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu stanovených v článku 54 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ESMA převezme podle potřeby všechny stávající a rozpracované úkoly od Evropské skupiny orgánů pro dohled nad auditory (EGA OB), vytvořené rozhodnutím 2005/909/ES.

2. ESMA bude poskytovat poradenství příslušným orgánům v případech stanovených v tomto nařízení. Příslušné orgány jeho rady zváží před přijetím jakéhokoli konečného rozhodnutí podle tohoto nařízení.
3. Za účelem usnadnění plnění úkolů stanovených v tomto nařízení vydá ESMA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 podle potřeby pokyny o:
 - a) společných standardech pro obsah a formu zprávy podle článku 22;
 - b) společných standardech pro obsah a formu zprávy podle článku 23;
 - c) společných standardech pro dohled nad činností výboru pro audit podle článku 24;
 - d) společných standardech a osvědčených postupech pro obsah a formu zpráv podle článku 27 včetně prohlášení uvedeného v článku 28;
 - e) společných standardech a osvědčených postupech mechanismu postupného střídání uvedeného v článku 33;
 - f) společných standardech a osvědčených postupech odvolávání auditorů a zejména o existenci řádných důvodů pro toto odvolání, jak je uvedeno v článku 34;
 - g) postupech a činnostech v oblasti vymáhání, které mají být prováděny příslušnými orgány podle tohoto nařízení;
 - h) společných standardech a osvědčených postupech pro provádění přezkumů zajištění kvality podle článku 40 s přihlédnutím zejména k:
 - i) odlišnému významu a rozměru činnosti statutárních auditorů a auditorských společností a politik;
 - ii) shodnosti standardů, politik a postupů v oblasti kvality, které členové sítě statutárních auditorů a auditorských společností dodržují;

- i) společných standardech a osvědčených postupech provádění vyšetřování podle článku 41;
- j) postupech výměny informací podle článku 48;
- k) postupech a pravidlech spolupráce s ohledem na přezkum zajištění kvality podle článku 49;
- l) postupech a pravidlech společného vyšetřování a kontrol podle článku 51;
- m) provozní činnosti kolegií podle v článku 53 včetně způsobu určení příslušnosti ke kolegiím, výběru koordinátorů, písemných pravidel pro provoz kolegií a koordinačních opatření mezi kolegií.

ESMA bude před vydáním pokynů uvedených v prvním pododstavci konzultovat EBA a EIOPA .

4. Do X X 20XX [*čtyři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*], a následně alespoň jednou za dva roky vypracuje ESMA zprávu o provádění tohoto nařízení.

ESMA bude před zveřejněním této zprávy konzultovat EBA a EIOPA.

Ve zprávě, která bude vypracována do X X 20XX [*dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*], provede ESMA vyhodnocení struktury trhu s auditorskými službami.

Pro účely této zprávy prozkoumá ESMA vliv systémů občanskoprávní odpovědnosti v členských státech u statutárních auditorů na strukturu trhu s auditorskými službami.

Ve zprávě, kterou ESMA vypracuje do X X 20XX [*čtyři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*], posoudí, zda příslušné orgány uvedené v čl. 35 odst. 1 mají dostatečné pravomoci a dostatečné zdroje pro plnění svých úkolů.

Ve zprávě, kterou ESMA vypracuje do X X 20XX [*šest let po skončení přechodného období*], posoudí tyto otázky:

- a) změny ve struktuře auditorského trhu;
- b) změny ve struktuře přeshraniční činnosti, a to i v důsledku změn provedených v kapitole II směrnice 2006/43/ES směrnici xxxx/xx/EU;
- c) průběžné hodnocení zlepšení kvality auditu a dopadu tohoto nařízení na malé a střední podniky, které jsou subjekty veřejného zájmu.

Ve zprávě, která má být vypracována do X X 20XX [*dvanáct let po vstupu tohoto nařízení v platnost*], provede ESMA hodnocení dopadu tohoto nařízení.

5. Před X X 20XX [*tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*] předloží Komise na základě zpráv ESMA a dalších vhodných důkazů zprávu o dopadu vnitrostátních pravidel odpovědnosti pro statutární auditory na strukturu trhu s auditorskými

službami. Na základě uvedené zprávy učiní Komise v důsledku svých nálezů kroky, jež uzná za vhodné.

Článek 47

Zásada domovského členského státu

1. Členské státy dodržují zásady regulace a dohledu domovského státu v členském státě, v němž je statutární auditor nebo auditorská společnost schválen a ve kterém má auditovaný subjekt sídlo.
2. V případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek nesmí členský stát požadující povinný audit konsolidované účetní závěrky uložit v souvislosti s povinným auditem dodatečné požadavky týkající se registrace, přezkumu zajištění kvality, auditorských standardů, profesní etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě.
3. V případě subjektu, jehož cenné papíry se obchodují na regulovaném trhu v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má subjekt sídlo, nesmí členský stát, ve kterém se cenné papíry obchodují, uložit v souvislosti s povinným auditem dodatečné požadavky týkající se registrace, přezkumu zajištění kvality, auditorských standardů, profesní etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky daného subjektu.

Článek 48

Výměna informací

1. Příslušné orgány uvedené v článku 35 poskytnou bez zbytečného odkladu sobě navzájem i příslušným evropským orgánům dohledu informace požadované pro účely provedení jejich úkolů podle tohoto nařízení.
2. Při obdržení žádosti o informace od jiného příslušného orgánu nebo od evropského orgánu dohledu přijmou příslušné orgány, které takovou žádost obdrží, bez zbytečného odkladu nezbytná opatření, aby požadované informace shromáždily. Pokud dožádaný příslušný orgán není schopen dodat požadované informace bez zbytečného odkladu, uvědomí žádající příslušný orgán o důvodech.
3. Příslušné orgány mohou odmítnout vyhovět žádosti o poskytnutí informací, pokud: nastane některá z následujících okolností:
 - a) poskytnutí informace by mohlo mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného státu nebo porušit vnitrostátní předpisy týkající se cenných papírů;

- b) již bylo zahájeno soudní řízení před orgány dožádaného státu týkající se stejných činů a proti stejným statutárním auditorům a auditorským společnostem;
- c) příslušné orgány dožádaného státu již vynesly pravomocný rozsudek nad stejnými statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi za stejné činy.

Aniž jsou dotčeny jejich povinnosti v soudních řízeních, mohou příslušné orgány nebo evropské orgány dohledu použít informace, které přijmou podle odstavce 1, pouze pro plnění svých úkolů v oblasti působnosti tohoto nařízení a v souvislosti se správním nebo soudním řízením, které se konkrétně týká plnění těchto úkolů.

- 4. Příslušné orgány mohou předat příslušným orgánům odpovědným za dohled nad subjekty veřejného zájmu, centrálním bankám, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance, které jednájí jako měnové orgány, a Evropské radě pro systémová rizika důvěrné informace určené pro plnění jejich úkolů. Těmto orgánům nebo institucím nebude bráněno v tom, aby příslušným orgánům předávaly informace, které mohou příslušné orgány potřebovat pro účely plnění svých povinností podle tohoto nařízení.

Článek 49

Spolupráce s ohledem na přezkumy zajištění kvality

- 1. Příslušné orgány přijmou opatření k zajištění efektivní spolupráce na úrovni Unie v oblasti průzkumu zajištění kvality.
- 2. Příslušný orgán jednoho členského státu může požádat příslušný orgán jiného členského státu o pomoc při přezkumu zajištění kvality statutárních auditorů a auditorských společností, které patří do sítě vykonávající významné činnosti v tomto členském státě.

Příslušný orgán, který takovou žádost podává, o ní bude informovat ESMA. V případě vyšetřování nebo kontroly s přeshraničním účinkem mohou příslušné orgány požádat ESMA o koordinaci takového vyšetřování nebo kontroly.

- 3. Pokud příslušný orgán obdrží žádost od příslušného orgánu jiného členského státu, aby se účastnil přezkumu zajištění kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří patří do sítě vykonávající významné činnosti v tomto členském státě, musí umožnit žádajícímu příslušnému orgánu účast na takovém přezkumu zajištění kvality.

Žádající příslušný orgán nemá právo na přístup k informacím, které by mohly mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného členského státu nebo porušit vnitrostátní předpisy týkající se cenných papírů.

Článek 50

Evropský certifikát kvality

1. ESMA zřídí evropský certifikát kvality pro statutární auditory a auditorské společnosti provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu.

Evropský certifikát kvality musí splňovat následující podmínky:

- a) evropský certifikát kvality vydává ESMA a platí v celé Unii;
 - b) o evropský certifikát kvality jsou oprávněni žádat auditoři a auditorské společnosti z Unie splňující příslušné požadavky;
 - c) ESMA zveřejní požadavky na získání evropského certifikátu kvality. Tyto požadavky budou založeny na kvalitě auditu a na zkušenostech se systémy zajištění kvality uvedenými v článku 30 směrnice 2006/43/ES a článku 40 tohoto nařízení;
 - d) ESMA vybírá poplatky od statutárních auditorů a auditorských společností, kteří žádají o poskytnutí evropského certifikátu kvality, v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v odstavci 4 tohoto článku. Tyto poplatky plně pokryjí nezbytné výdaje ESMA na poskytnutí certifikátu a náhradu veškerých nákladů, které příslušným orgánům případně vzniknou při provádění prací podle tohoto článku.
 - e) ESMA uvede důvody pro poskytnutí certifikátu nebo zamítnutí žádosti;
 - f) statutární auditor nebo auditorská společnost musejí po celou dobu splňovat podmínky původního poskytnutí certifikátu;
 - g) ESMA je oprávněn znovu přezkoumat veškerá osvědčení udělená kterémukoli statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti, a to buď na žádost příslušného orgánu, nebo z vlastního podnětu. Musí být zohledněny výsledky přezkumu zajištění kvality;
 - (h) ESMA je oprávněn odejmout evropský certifikát kvality v případě, že statutární auditor nebo auditorská společnost již nesplňují podmínky pro jeho získání;
 - i) ESMA povede registr statutárních auditorů a společností, kterým byl tento certifikát udělen;
 - j) Evropský certifikát kvality má dobrovolný charakter a nemůže být podmínkou pro to, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti mohli provádět povinný audit subjektů veřejného zájmu, aby byli schvalováni v jiném členském státě podle článku 14 směrnice 2006/43/ES, nebo uznáváni v jiném členském státě podle článku 3a výše uvedené směrnice.
2. ESMA vypravuje návrhy regulačních technických norem s cílem specifikovat postupy, na jejichž základě mohou statutární auditoři a auditorské společnosti

provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu získat evropský certifikát kvality. Tyto technické normy musí být v souladu s těmito zásadami:

- a) žádosti se předkládají ESMA buď v jazyce, který je akceptován v členském státě, kde je statutární auditor, nebo auditorská společnost schvalován, nebo v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí.

V případě, že o evropský certifikát kvality požádá skupina auditorských společností, mohou členové této skupiny pověřit jednoho ze svých členů, aby předložil všechny žádosti jménem této skupiny;

- b) ESMA předá kopii žádosti příslušným orgánům členských států, jichž se žádost týká;
- c) příslušné orgány členských států, jichž se žádost týká, společně posoudí žádost o certifikát v rámci kolegia příslušných orgánů uvedeného v článku 53. Toto přezkoumání se týká úplnosti žádosti a toho, zda žádost splňuje podmínky pro vydání certifikátu. Při tomto přezkoumání budou použity informace o konkrétním žadateli získané při přezkumu zajištění kvality;
- d) příslušné orgány členských států, kterých se žádost týká, poskytnou ESMA poradenství ohledně toho, zda má žadatel nárok na udělení certifikátu;
- e) ESMA přijme rozhodnutí o žádosti;
- f) ESMA stanoví procesní postup a lhůty;

Pro účely bodu ii) budou těmito členskými státy alespoň:

- pokud je žadatel statutárním auditorem, členský stát (státy), kde je statutární auditor schválen v souladu s článkem 3 směrnice 2006/43/ES a případně členský stát (státy), v němž je statutární auditor schválen podle článku 14 této směrnice a/nebo členský stát (státy), kde probíhá adaptační období statutárního auditora podle článku 14 směrnice 2006/43/ES;
- pokud je žadatel auditorskou společností, členský stát (státy), kde je auditorská společnost schválena v souladu s článkem 3 směrnice 2006/43/ES a případně členský stát (státy), v němž je auditorská společnost uznána podle článku 3a této směrnice a/nebo členský stát (státy), kde má auditorská společnost ovládané společnosti, pobočky nebo mateřskou společnost.

3. ESMA předloží návrh regulačních technických norem uvedených v odstavci 2 Komisi do [3 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 2 v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 68 pro účely stanovení poplatků uvedených v odst. 1 písm. d).

Akty v přenesené pravomoci stanoví zejména typ poplatků a záležitosti, za něž se poplatky vybírají, výši poplatků, způsob jejich úhrady a způsob, jakým ESMA

poskytne příslušným orgánům náhradu nákladů, jež jim mohou vzniknout na základě provedení prací podle tohoto článku.

Výše poplatku účtovaného statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti pokrývá veškeré správní náklady.

Článek 51

Spolupráce v oblasti vyšetřování a kontrol na místě

1. Shledá-li příslušný orgán, že na území jiného členského státu jsou nebo byly prováděny činnosti porušující tuto směrnici, oznámí tento závěr co nejkonkrétněji příslušnému orgánu tohoto jiného členského státu. Příslušný orgán jiného členského státu přijme vhodná opatření. Uvědomí oznamující příslušný orgán o výsledku a v možném rozsahu i o významném prozatímním vývoji.
2. Příslušný orgán jednoho členského státu může požádat, aby příslušný orgán jiného členského státu provedl vyšetřování na území tohoto jiného státu.

Může rovněž požádat, aby jeho vlastní pracovníci mohli v průběhu vyšetřování včetně kontrol na místě doprovázet pracovníky příslušného orgánu tohoto jiného členského státu.

Příslušný orgán, který takovou žádost vznesl, bude informovat ESMA o všech žádostech uvedených v prvním a druhém pododstavci.

Nad vyšetřováním nebo kontrolami po celou dobu vykonává obecný dohled členský stát, na jehož území probíhají. V případě vyšetřování nebo kontroly s přeshraničním účinkem však mohou příslušné orgány požádat ESMA o koordinaci takového vyšetřování nebo kontroly.

3. Dožádaný příslušný orgán může odmítnout jednat na základě žádosti o provedení vyšetřování podle odst. 2 prvního pododstavce nebo žádosti, aby jeho pracovníci byli doprovázeni pracovníky příslušného orgánu jiného členského státu, jak je stanoveno v odst. 2 druhém pododstavci, pokud:
 - a) takové vyšetřování nebo inspekce na místě mohou mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného státu;
 - b) v souvislosti se stejnými činy bylo proti stejným osobám v dožádaném státě již zahájeno soudní řízení;
 - c) příslušné orgány dožádaného státu již vynesly pravomocný rozsudek nad takovými osobami za stejné činy.

Článek 52

Spolupráce s ohledem na pohotovostní plánování

V případě, že auditorské společnosti, na které se vztahuje požadavek uvedený v článku 43, patří do sítě minimálně v rozsahu Unie, musí příslušné orgány spolupracovat v rámci ESMA s cílem zajistit, aby různé vnitrostátní požadavky zohlednily rozsah této sítě.

Příslušné orgány poskytnou ESMA a ostatním příslušným orgánům krizové plány, které obdržely podle čl. 43 odst. 4.

ESMA formálně neschvaluje ani nepotvrzuje pohotovostní plány, ale může k nim vyjádřit stanovisko.

Článek 53

Kolegium příslušných orgánů

1. S cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v člancích 40, 41, 50, 51, 52 a 61 mohou být zřizována kolegia příslušných orgánů s ohledem na konkrétní statutární auditory, auditorské společnosti nebo jejich sítě.
2. Kolegia příslušných orgánů zřizuje příslušný orgán domovského členského státu s ohledem na konkrétní statutární auditory nebo auditorské společnosti.

Kolegium se skládá z příslušného orgánu domovského členského státu a příslušného orgánu jiného členského státu za předpokladu, že:

- a) statutární auditor nebo auditorská společnost poskytují služby povinného auditu subjektům veřejného zájmu v rámci své územní působnosti; nebo
- b) v rámci jeho územní působnosti je založena pobočka, která je součástí auditorské společnosti.

Příslušný orgán domovského členského státu působí jako koordinátor.

3. S ohledem na konkrétní sítě bude kolegia příslušných orgánů zřizovat ESMA na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů.

Kolegium se skládá z příslušných orgánů členských států, v nichž síť provozuje významné aktivity.

4. Do patnácti pracovních dnů od zřízení kolegia příslušných orgánů s ohledem na konkrétní síť vyberou jeho členové koordinátora. Nedojde-li k dohodě, jmenuje koordinátora ESMA.

Členové kolegia přezkoumají výběr koordinátora nejméně každých pět let, aby zajistili, že zvolený koordinátor je nadále nejvhodnější osobou.

5. Koordinátor předsedá zasedáním kolegia, koordinuje činnost kolegia a zajišťuje účinnou výměnu informací mezi členy kolegia.
6. Koordinátor je povinen do deseti pracovních dnů od svého zvolení v rámci kolegia zavést písemné koordinační postupy týkající se:
 - a) informací, které si příslušné orgány mají vyměňovat;
 - b) případů povinných konzultací mezi příslušnými orgány;
 - c) případů, kdy si příslušné orgány mohou předávat úkoly v oblasti dohledu v souladu s článkem 54.
7. Nedojde-li k dohodě o písemných koordinačních postupech podle odstavce 6, může kterýkoli člen kolegia danou záležitost postoupit ESMA. Koordinátor řádně zváží doporučení poskytnuté ESMA ve věci písemných koordinačních postupů před schválením jejich konečného znění. Písemné koordinační postupy se uvedou v jednotném dokumentu obsahujícím řádné odůvodnění jakékoli významné odchylky od doporučení ESMA. Koordinátor předá písemné koordinační postupy členům kolegia a ESMA.

Článek 54

Přenesení úkolů

Příslušný orgán domovského členského státu může přenést své úkoly na příslušný orgán jiného členského státu, pokud s tím uvedený orgán souhlasí. Přenesením úkolů zůstává nedotčena odpovědnost příslušného orgánu, který tyto úkoly přenesl.

Článek 55

Důvěrnost a profesní tajemství ve vztahu k ESMA

1. Povinnost zachovávat profesní tajemství se vztahuje na všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro ESMA nebo pro jakékoli osoby, jimž ESMA předal úkoly, včetně odborníků, s nimiž ESMA uzavřel smluvní vztah. Informace, na které se vztahuje profesní tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu s výjimkou případů, kdy je takovéto sdělení nutné pro soudní řízení.
2. Odstavec 1 tohoto článku a článku 37 nebrání ESMA ani příslušným orgánům ve výměně důvěrných informací. Na takto vyměněné informace se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány vázány.
3. Veškeré informace vyměňované podle tohoto nařízení mezi ESMA, příslušnými orgány a jinými orgány jsou považovány za důvěrné s výjimkou případů, kdy ESMA, příslušný orgán nebo jiný orgán dotčeného státu v okamžiku sdělení těchto

informací uvedou, že dané informace mohou být zpřístupněny, nebo kdy je takovéto zpřístupnění nutné pro soudní řízení.

Článek 56

Ochrana osobních údajů

1. Pro zpracování osobních údajů prováděné v členských státech na základě tohoto nařízení použijí členské státy směrnici 95/46/ES.
2. Na zpracování osobních údajů prováděné ESMA, EBA a EIOPA v souvislosti s tímto nařízením se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

KAPITOLA IV

SPOLUPRÁCE S ORGÁNY TŘETÍCH ZEMÍ A S MEZINÁRODNÍMI ORGANIZACEMI A INSTITUCEMI

Článek 57

Dohoda o výměně informací

1. Příslušné orgány a ESMA mohou uzavírat dohody o výměně informací s příslušnými orgány třetích zemí pouze v případě, že zpřístupněné informace v dotčených třetích zemích podléhají zárukám zachování profesního tajemství, které jsou alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v článcích 37 a 55.

Tato výměna informací musí souviset s výkonem úkolů těchto příslušných orgánů.

Pokud se taková výměna informací týká předávání osobních údajů do třetí země, musí členské státy postupovat v souladu se směrnicí 95/46/ES a ESMA musí postupovat v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

2. Příslušné orgány spolupracují s příslušnými orgány nebo jinými relevantními orgány třetích zemí v oblasti přezkumů zajištění kvality a vyšetřování auditorů a auditorských společností. ESMA k této spolupráci přispívá.

ESMA přispívá k zajištění konvergence dohledu se třetími zeměmi.

3. V případě, že se spolupráce nebo výměna informací týkají pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností, použije se článek 47 směrnice 2006/43/ES.

Článek 58

Zpřístupňování informací získaných od třetích zemí

Příslušný orgán členského státu nebo ESMA mohou zpřístupnit informace, které obdržely od příslušných orgánů třetích zemí, pouze pokud dostaly výslovný souhlas příslušného orgánu, který jim informace poskytl, přičemž tyto informace lze případně zpřístupnit výhradně pro účely, pro které tento příslušný orgán vydal svůj souhlas, nebo pokud je takové zpřístupnění informací nezbytné pro soudní řízení.

Článek 59

Zpřístupnění informací převedených třetím zemím

Příslušný orgán členského státu nebo ESMA budou vyžadovat, aby informace, které sdělily příslušnému orgánu třetí země, mohl tento příslušný orgán zpřístupnit třetím osobám nebo orgánům pouze s předchozím výslovným souhlasem příslušného orgánu, který tyto informace předal, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a za předpokladu, že tyto informace budou zpřístupněny pouze pro účely, pro které příslušný orgán členského státu nebo ESMA poskytly souhlas, nebo pokud je takové zpřístupnění informací nezbytné pro soudní řízení.

Článek 60

Spolupráce s mezinárodními organizacemi a orgány

ESMA spolupracuje s mezinárodními organizacemi a subjekty, které vypracovávají mezinárodní auditorské standardy.

HLAVA V

SPRÁVNÍ SANKCE A OPATŘENÍ

Článek 61

Správní sankce a opatření

1. Členské státy stanoví pravidla pro správní sankce a opatření vůči osobám odpovědným za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Do [24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] oznámí členské státy pravidla uvedená v prvním pododstavci Komisi a ESMA. Neprodleně také oznámí Komisi a ESMA všechny následné změny těchto pravidel.
3. Tento článek a články 62 až 66 platí, aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátního trestního práva.

Článek 62

Sankční pravomoci

1. Tento článek se použije na porušení ustanovení tohoto nařízení uvedená v příloze.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci dohledu příslušných orgánů v souladu s článkem 38, v případě porušení uvedeného v odstavci 1 mají příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy pravomoc ukládat nejméně následující správní opatření a sankce:
 - a) příkaz, aby osoba odpovědná za toto porušení upustila od tohoto chování a jeho opakování;
 - b) veřejné prohlášení, které označuje odpovědnou osobu a povahu tohoto porušení, zveřejněné na internetových stránkách příslušných orgánů;
 - c) dočasný zákaz pro statutárního auditora, auditorskou společnost nebo klíčového auditorského partnera provádět povinný audit subjektů veřejného zájmu a/nebo podepisovat zprávy o auditu ve smyslu článku 22 s platností v celé Unii, dokud není porušování ukončeno;
 - d) prohlášení, že zpráva o auditu nesplňuje požadavky článku 22, dokud není porušování ukončeno;
 - e) dočasný zákaz člena auditorské společnosti nebo správního nebo řídicího orgánu subjektu veřejného zájmu vykonávat funkce v auditorských společnostech nebo subjektech veřejného zájmu;
 - f) správní peněžitou sankci ve výši až dvojnásobku výše zisku získaného díky porušení, nebo ztráty, které se porušením dotýká osoba vyhnula, lze-li jejich výši určit;
 - g) v případě fyzické osoby správní peněžitá sankce ve výši až 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, odpovídající hodnotu ve vnitrostátní měně k datu vstupu tohoto nařízení v platnost;
 - h) v případě právnické osoby správní peněžitá sankce ve výši až 10 % jejího celkového ročního obrátu v předchozím hospodářském roce; je-li tato právnická osoba dceřiným podnikem mateřského podniku ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát vyplývající z konsolidované účetní závěrky daného mateřského podniku v předchozím hospodářském roce.

3. Členské státy mohou udělit příslušným orgánům vedle sankčních pravomocí uvedených v odstavci 2 i jiné sankční pravomoci a mohou zvýšit správní peněžité sankce, které jsou vymezeny v tomto odstavci.

Článek 63

Účinné ukládání sankcí

1. Při stanovení typu správních sankcí a opatření zohlední příslušné orgány všechny příslušné okolnosti, mimo jiné:
- a) závažnost a dobu trvání porušení;
 - b) stupeň odpovědnosti odpovědné osoby;
 - c) finanční situaci odpovědné osoby vyplývající z celkového obratu odpovědného podniku nebo z ročního příjmu odpovědné fyzické osoby;
 - d) význam zisku nabytého odpovědnou osobou nebo ztráty, které se odpovědná osoba vyhnula, pokud je lze stanovit;
 - e) úroveň spolupráce odpovědné osoby s příslušným orgánem, aniž je dotčena nutnost zajistit zpětnou úhradu zisku nabytého danou osobou nebo ztráty, které se daná osoba vyhnula;
 - f) předchozí porušení ze strany odpovědné osoby.

Příslušné orgány mohou vzít v úvahu i další faktory, pokud jsou specifikovány ve vnitrostátním právu.

2. EBA, EIOPA a ESMA společně vydají pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010 o typech správních opatření a sankcí a o výši správních peněžitých sankcí, které mají být použity v jednotlivých případech v rámci vnitrostátního práva.

Článek 64

Zveřejňování sankcí a opatření

Každé správní opatření nebo sankce za porušení tohoto nařízení bude neprodleně zveřejněno včetně nejméně informace o typu a povaze porušení a totožnosti osob odpovědných za porušení, pokud takové zveřejnění vážně neohrozí stabilitu finančních trhů. Pokud by zveřejnění způsobilo zúčastněným stranám nepřiměřenou škodu, zveřejní příslušné orgány tato opatření a sankce anonymně.

Příslušné orgány budou neprodleně informovat ESMA o veškerých sankcích nebo opatřeních uložených za porušení tohoto nařízení.

Zveřejnění sankcí bude ctít základní práva stanovená v Listině základních práv EU, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů.

Článek 65

Opravný prostředek

Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí přijatá příslušným orgánem v souladu s tímto nařízením vztahovalo právo podat opravný prostředek k soudu.

Článek 66

Hlášení porušení

1. Členské státy zavedou účinné mechanismy na podporu hlášení případů, kdy bylo porušeno toto nařízení, příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:
 - a) konkrétní postupy pro přijímání hlášení porušení a jejich následnou kontrolu;
 - b) vhodnou ochranu pro osoby, které ohlásí potenciální nebo skutečné porušení;
 - c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která ohlásí potenciální nebo skutečné porušení, i obviněné osoby v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;
 - d) vhodné postupy zajišťující právo obviněné osoby na obhajobu a na to, aby byla vyslechnuta před přijetím rozhodnutí, které se jí týká, a právo usilovat o účinné právní prostředky nápravy jakéhokoli rozhodnutí nebo opatření, které se jí týká, před soudem.
3. Auditorské společnosti a subjekty veřejného zájmu zavedou vhodné postupy umožňující jejich zaměstnancům interní hlášení skutečných nebo domnělých porušení tohoto nařízení prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.

Článek 67

Výměna informací s ESMA

1. Příslušné a soudní orgány poskytnou ESMA každoročně souhrnné informace o všech správních opatřeních, sankcích a pokutách uložených v souladu s články 61, 62, 63, 64, 65 a 66. ESMA zveřejní tuto informaci ve výroční zprávě.
2. V případě, že příslušný orgán zveřejní správní opatření, sankce a pokuty, oznámí tuto skutečnost zároveň ESMA.

HLAVA VI

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI, PŘEDKLÁDÁNÍ ZPRÁV A PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 68

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci se svěřuje Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 10 odst. 6 a v čl. 50 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje [*datum vstupu tohoto nařízení v platnost*].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 6 a v čl. 50 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 10 odst. 6 a čl. 50 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě [dvou měsíců] ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Article 69

Zpráva

Do X X 20XX [*pět let od konce přechodného období*] vypracuje Komise zprávu o používání tohoto nařízení. V této zprávě musí být náležitě zohledněna zpráva vypracovaná ESMA a zmíněná v čl. 46 odst. 4 čtvrtém pododstavci.

Článek 70

Přechodné ustanovení

1. Odchylně od článků 32 a 33 se na smlouvy o poskytování povinného auditu subjektům veřejného zájmu, které jsou v platnosti k [datum vstupu tohoto nařízení v platnost], vztahují tyto požadavky:
 - a) auditorská smlouva uzavřená před datem XX/XX/XXXX [datum přijetí návrhu Komise] která je stále v platnosti k datu [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] zůstává v platnosti po dobu nejvýše čtyř účetních období po datu [datum vstupu tohoto nařízení v platnost];
 - b) auditorská smlouva uzavřená po datu XX/XX/XXX [přijetí návrhu Komise] ale před datem XX/XX/XXXX [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] a která je stále v platnosti, zůstane v platnosti po dobu nejvýše pěti účetních období po datu XX/XX/XXXX [datum vstupu tohoto nařízení v platnost];
 - c) v případě, že vyprší platnost auditorské smlouvy uvedené v písmenech a) nebo b) tohoto odstavce nebo je tato smlouva ukončena, může subjekt veřejného zájmu tuto smlouvu jednou obnovit se stejným statutárním auditorem nebo auditorskou společností, aniž by se na ni vztahovala ustanovení čl. 31 odst. 3. Taková obnovená smlouva může být uzavřena nejvýše na:
 - i) 1 rok: v případě, že auditor poskytuje auditovanému subjektu služby souvisle po dobu více než 100 let;
 - ii) 2 roky: v případě, že auditor poskytuje auditovanému subjektu služby souvisle po dobu 51 až 100 let;
 - iv) 3 roky: v případě, že auditor poskytuje auditovanému subjektu služby souvisle po dobu 21 až 50 let;
 - v) 4 roky: v případě, že auditor poskytuje auditovanému subjektu služby souvisle po dobu 11 až 20 let;
 - vi) 5 let: v případě, že auditor poskytuje auditovanému subjektu služby souvisle po dobu nepřesahující 10 let.

Odchylně od kritérií uvedených v písmenu c) může auditorská smlouva zůstat v platnosti až do konce prvního účetního období, které skončí po datu [2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Odchylně od písmen a) až c), pokud vnitrostátní pravidla stanoví maximální dobu trvání smluvního vztahu mezi statutárním auditorem nebo auditorskou společností a auditovaným subjektem, která nepřesáhne 9 let, a vyžadují, aby auditovaný subjekt po dosažení této maximální doby zvolil jiného statutárního auditora nebo auditorskou společnost, může auditorská smlouva zůstat v platnosti až do konce této maximální doby trvání.

2. Článek 33 se vztahuje na všechny auditorské smlouvy uzavřené po datu [...] [*datum vstupu tohoto nařízení v platnost*], ale před datem [...] [*2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Čl. 32 odst. 3 se bude na tuto smlouvu vztahovat pouze po vypršení nebo ukončení prvního prodloužení této smlouvy.

Článek 71

Vnitrostátní předpisy

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 72

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [*2 roky po vstupu v platnost*].

Čl. 32 odst. 7 se však použije ode dne [...] [*datum vstupu tohoto nařízení v platnost*] a čl. 10 odst. 5 se použije ode dne [...] [*3 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu.

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*

PŘÍLOHA

I. Porušení ze strany statutárních auditorů, auditorských společností nebo klíčových auditorských partnerů

A. Porušení související se střetem zájmů a organizačními nebo provozními požadavky

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 6 odst. 1, pokud nezavedou přiměřené strategie a postupy pro zajištění souladu s minimálními organizačními požadavky, jak je uvedeno v odst. 1 písm. a) až k).
2. Statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, který jménem auditorské společnosti vykonává povinný audit, porušují čl. 8 odst. 1 písm. a), pokud nastoupí na pozici klíčového člena vedení auditovaného subjektu před uplynutím nejméně dvou let od ukončení své činnosti jako statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera na auditorské zakázce.
3. Statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, který jménem auditorské společnosti vykonává povinný audit, porušují čl. 8 odst. 1 písm. b), pokud se stanou členem výboru pro audit auditovaného subjektu nebo rovnocenného orgánu před uplynutím nejméně dvou let od ukončení své činnosti jako statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera na auditorské zakázce.
4. Statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, který jménem auditorské společnosti vykonává povinný audit, porušují čl. 8 odst. 1 písm. c), pokud se stanou bez výkonných pravomocí členem správního orgánu nebo členem dozorčího orgánu auditovaného subjektu před uplynutím nejméně dvou let od ukončení své činnosti jako statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera na auditorské zakázce.
5. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 9 odst. 2, pokud nezajistí, aby odměny za související služby finančního auditu poskytované auditovanému subjektu nepřesáhly 10 % odměn, které auditovaný subjekt uhradil za povinný audit.
6. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 10, pokud poskytnou auditovanému subjektu jiné služby než služby povinného auditu nebo související služby finančního auditu.

B. Porušení související s výkonem povinného auditu

7. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 16 odst. 3, pokud nevedou záznamy o případech, kdy jejich zaměstnanci nedodrželi ustanovení tohoto nařízení, nebo nesestaví výroční zprávu o opatřeních přijatých za účelem zajištění souladu s těmito ustanoveními.
8. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 16 odst. 4, pokud nevedou záznamy o klientském účtu, který obsahuje údaje uvedené v písmenech a), b) a c) téhož odstavce.

9. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 16 odst. 5, pokud nevytvářejí spis auditora ke každému prováděnému povinnému auditu, který obsahuje informace uvedené v písmenech a) až j) téhož odstavce.
10. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 17 odst. 1 písm. c), pokud neinformují příslušný orgán uvedený v článku 35 o incidentu, který má nebo může mít vážné následky pro integritu činnosti, kterou vykonávají v souvislosti s povinným auditem.
11. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 17 odst. 2, pokud neinformují příslušný orgán dohledu nad subjekty veřejného zájmu o jakémkoli podvodu nebo pokusu o podvod v souvislosti s účetní závěrkou auditovaného subjektu.
12. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 19, pokud nezajistí provedení interního přezkumu řízení kvality podle požadavků uvedených v odstavcích 2 až 6 uvedeného článku.

C. Porušení související se zprávami auditora

13. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 22, pokud neposkytnou výrok auditora vypracovaný v souladu s požadavky uvedenými v odstavcích 2, 3, 4, 5 a 7 tohoto článku.
14. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 23, pokud nepředloží výboru pro audit auditovaného subjektu dodatečnou zprávu vypracovanou v souladu s požadavky uvedenými v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.
15. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 25, pokud neohlásí neprodleně příslušným orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se daného subjektu veřejného zájmu, které zjistili při provádění tohoto povinného auditu a které by mohlo souviset s porušením uvedeným v čl. 25 odst. 1 písm. a) až c).

D. Porušení související s ustanoveními o zveřejňování

16. Auditorská společnost porušuje čl. 26 odst. 1 první pododstavec ve spojení s čl. 26 odst. 4, pokud nezveřejní na svých internetových stránkách svoji výroční finanční zprávu ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice 2004/109/ES nejpozději do čtyř měsíců po skončení každého účetního období a nezpřístupní ji po dobu nejméně pěti let.
17. Statutární auditor porušuje čl. 28 odst. 2 druhý pododstavec ve spojení s čl. 27 odst. 1, pokud nezveřejní na svých internetových stránkách svůj roční výkaz zisků a ztrát a nezpřístupní ho po dobu nejméně pěti let.
18. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 26 odst. 2, pokud nevykážou ve svém ročním výkazu zisků a ztrát nebo ve své výroční zprávě odměny, které obdrželi za povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu a subjektů patřících do skupiny podniků, jejichž mateřský podnik je subjektem veřejného zájmu, odděleně od odměn za povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek jiných subjektů a plateb účtovaných za související služby finančního auditu vymezené v článku 10.

19. Statutární auditor nebo auditorská společnost, kteří jsou součástí sítě, porušují čl. 26 odst. 3, pokud neposkytnou jako přílohu k výkazu zisků a ztrát nebo k výroční finanční zprávě informace uvedené čl. 26 odst. 3 písm. a) až d), pokud se nepoužije výjimka uvedená v druhém pododstavci uvedeného odstavce.
20. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 27, pokud nezveřejní zprávu o transparentnosti včetně informací uvedených v odstavci 2 tohoto článku a případně informací uvedených v článku 28, nebo ji nezveřejní včas.
21. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují článek 29, pokud každoročně nepředloží svému příslušnému orgánu uvedenému v čl. 35 odst. 1 seznam auditovaných subjektů veřejného zájmu podle příjmů, které od nich získali.
22. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 30 odst. 1, pokud neuchovávají doklady a informace uvedené v čl. 30 odst. 1.

E. Porušení související se jmenováním statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu

23. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 33 odst. 2, pokud provedou povinný audit subjektu veřejného zájmu po uplynutí dvou po sobě jdoucích zakázek uvedených v čl. 33 odst. 1 před uplynutím období čtyř let.
24. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 33 odst. 6, pokud po skončení auditorské zakázky nepředloží kompletní předávací spis novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti.

F. Porušení týkající se zajištění kvality

25. Statutární auditor nebo auditorská společnost porušují čl. 40 odst. 6, pokud nedodržují doporučení vyplývající z kontrol v době, kterou určí příslušný orgán.

II. Porušení ze strany subjektů veřejného zájmu

A. Porušení související se jmenováním statutárních auditorů a auditorských společností

1. Aniž je dotčen čl. 31 odst. 2, 3 a 4, porušuje subjekt veřejného zájmu čl. 31 odst. 1, pokud nezřídí výbor pro audit a/nebo nejmenuje potřebný počet nezávislých členů a/nebo potřebný počet členů, kteří mají konkrétní kvalifikaci v oblasti účetnictví a/nebo auditu.
2. Subjekt veřejného zájmu porušuje čl. 32 odst. 1, pokud nejmenuje statutárního auditora (auditory) nebo auditorskou společnost (společnosti) v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 32 odst. 2 až 6.
3. Velký subjekt veřejného zájmu porušuje čl. 33, pokud zaměstnává stejného statutárního auditora nebo auditorskou společnost po delší dobu, než která je uvedena v článku 33.
4. Subjekt veřejného zájmu porušuje článek 34, pokud odvolá statutárního auditora nebo auditorskou společnost bez řádného důvodu.

